Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 54. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 9-го БЕРЕЗНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 9, 1977 No. 54. VOL. LXXXIV.

ПОМЕР Д-Р ВАТСОН КІРКОННЕЛЛ, ПОЕТ-ПЕРЕКЛАДАЧ ТВОРІВ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Вінніпег (КУК) — Відомий у світі канадський письменник д-р Ватсон Кірконнелл, співавтор разом з д-ром К. Андрусишином, першого повного англомовного видання творів Тараса Шевченка, виданого заходами КУК в 1964 році, відійшов у вічність 26-го лютого 1977 р. на 81-му році життя. З тієї сумної нагоди Централя Комітету Українців Канади переслала на руки вдови померлого пані В. Кірконнелл телеграму, в якій, крім висловів співчуття, м. і. сказано:

„Ім'я д-ра Кірконнелла назавжди залишиться живим серед українців усього світу, як поета-перекладача творів Тараса Шевченка і співавтора першого повного видання в англійській мові його Кобзаря. Безперервне заінтересування д-ра Кірконнелла культурним надбанням національних груп Канади різних походжень запевнило йому визначне місце в історії Канади, як правдивого ініціятора і речника канадського мультикультуризму і оборонця збереження канадської єдности..."

Св. п. д-р В. Кірконнелл

Після появи англійського видання Кобзаря Андрусишина-Кірконнелла, появилось ряд дуже прихильних статтей в англомовних літературних журналах Канади й ЗСА. Три роки пізніше настав Київ відізвався. У Київському журналі „Вітчизна" за березень 1967 року появилась стаття О. Жомира п. н. „Повний Англійський", в якій автор, перевівши фаховий аналізу перекладів, прийшов до заключення, що „книга Андрусишина-Кірконнелла — видатне явище у процесі освоєння „Кобзаря" англійською мовою", і що це видання причиниться до „дальшої популяризації поезії Кобзаря серед сотень мільйонів людей, які читають по-англійському".

Три тижні перед своєю смертю, довідавшись про те, що Централя КУК замовила друк дальших 2,000 примірників англомовного Кобзаря, д-р Кірконнелл писав: „Це доказує, що українська громада на цьому континенті виявляє безперервну потребу цього видання."

Великий приятель українців, д-р Ватсон Кірконнелл є одним з шістьох достойників не-українського роду, якому признано Шевченківську Медалю для відзначення його заслуг супроти української громади, поруч із бувшим прем'єр-міністром Канади Дж. Г. Дифенбейкером, бувшими прем'єрами Манітоби Д. Л. Кампбеллем і Д. Робліном, проф. Г. В. Сімпсоном та автором праці про українських піонерів Канади „Вільні Землі" Дж. Г. МкГрегором.

В РОКОВИНИ ШЕВЧЕНКА: НЕ ЗАБУДЬТЕ ПОМ'ЯНУТИ!

ЗАПОВІТ

Як умру, то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого,
На Вкраїні милій,
Щоб лани широкополі,
І Дніпро, і кручі
Було видно, було чути,
Як реве ревучий.

Як понесе з України
У синєє море
Кров ворожу... отоді я
І лани і гори —
Все покину і полину
До самого Бога
Молитися... А до того —
Я не знаю Бога.

Поховайте та вставайте,
Кайдани порвіте
І вражою злою кров'ю
Волю окропіте.
І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом.

МІЖНАРОДНА ЛІҐА ДЛЯ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ ПІДТРИМУЄ ПОЛІТИКУ КАРТЕРА, ПРОПОНУЄ ДАЛЬШІ ЗАХОДИ

Вашінгтон. — Минулого тижня Міжнародна Ліґа для Людських Прав, яка існує вже 35 років, передала президентові Джіммі Картерові, державному секретареві Сайрусові Венсові та амбасадорові ЗСА до ОН, Ендрю Янгові, 75-сторінковий звіт, виготовлений 50-ма спеціялістами на спеціяльній конференції, в якому Ліґа підтримує президента Картера і його уряд відносно їхніх публічних виступів в обороні людських прав і заперечує, що ці виступи можуть бути „контрпродуктивними" тобто, можуть погіршити долю дисидентів в різних державах.

Джером Шестак, президент Ліґи, заявив кореспондентам, що уряд ЗСА поступає цілком правильно, коли займає становище відносно порушення людських прав, бо цим тільки підтримує Хартію Об'єднаних Націй, Універсальну Деклярацію Людських Прав, які були схвалені всіми членами ОН. Публічні заяви уряду ЗСА не пошкодять дисидентам в інших країнах — зазначено в звіті — а навпаки, Америка своїми виступами тільки скріплює постанови Хартії Об'єднаних Націй, мобілізує світову опінію в обороні людських прав, допомагає справі світового миру і справедливости та виходить на користь національним інтересам ЗСА. Міжнародна Ліґа вважає, що публічні виступи президента Картера і його урядовців служитимуть надію переслідуваних. Ліґа рівнож перестерігає, що якщо б Вашінгтон тепер припинив свої виступи в обороні людських прав, то це тільки скріпило б руку диктаторів, які інтерпретували б це як поразку і слабість Америки.

У своєму звіті Міжнародна Ліґа для Людських Прав представила Білому Домові 40 пропозицій відносно поліпшення стану цих прав по цілому світі. Між пропозиціями є: Президент Картер повинен виголосити спеціяльну промову до американського народу, в якій пояснив би зв'язок між питанням людських прав і національними інтересами ЗСА, як рівнож повинен призначити до Крайової Ради Безпеки спеціяльного дорадника щодо людських прав; в усіх амбасадах ЗСА повинні бути урядовці, які займалися б питанням людських прав у даних країнах; уряд ЗСА, разом із урядами інших держав, повинен під час переговорів з країнами, які порушують людські права, використовувати всі можливі способи, щоб змусити ці країни шанувати людські права; Вашінгтон повинен прикласти всіх зусиль, щоб зліквідувати „подвійний стандарт" щодо людських прав в Об'єднаних Націях, де комуністичні держави і країни „третього світу" звертають увагу на згодані порушення тих прав тільки в державах Заходу; Світовий Банк і інші фінансові установи не повинні давати допомоги і позичати гроші державам, які порушують людські права.

Африканські і арабські держави відбувають наради

Каїро. — В понеділок, 7-го березня, тут розпочалась давно очікувана конференція африканських і арабських держав з участю представників 59-ох країн, які репрезентують понад 300 мільйонів населення. В першому дні нарад Саудійська Арабія проголосила свою готовість асигнувати один більйон долярів для допомоги африканським країнам, і цю вістку учасники конференції прийняли з великим ентузіязмом. Справа фінансової допомоги для бідніших африканських держав була темою нарад і розмов першого дня конференції. Про неї згадував також у своєму виступі президент Єгипту Анвар ель Садат, який наголошував також справу співпраці між Палестинською Визвольною Організацією під проводом Ясіра Арафата і національнистичними рухами в Родезії, Південній Африці, Намбії і Південно-Західній Африці. Він згадував також про т. зв. „лінію рівняння" між арабськими державами, які ведуть війну проти Ізраїля і африканськими народами, які воюють проти урядів білої меншости в Родезії і Південній Африці. На конференції відчувалося, що лідери арабського світу шукають підтримки в африканських народів у розв'язці палестинської проблеми, яка буде темою розмов на Женевській конференції. В заміну за таку підтримку арабський світ обіцяє Африці фінансову підтримку, особливо для недорозвинених країн, як також політичну допомогу у війні африканців проти уряду Сміта в Родезії. В конференції беруть участь голови держав з 25-ох африканських і арабських країн, решту країн заступають прем'єр-міністри, міністри закордонних справ і інші високі репрезентанти урядів. Ясір Арафат, голова ПВО, бере особисто участь в нарадах і був одним з перших промовців на конференції. Палестинська Визвольна Організація є повноправним членом Арабської Ліґи.

ПИТАННЯ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ Є НЕВІД'ЄМНОЮ ЧАСТИНОЮ ЗАКОРДОННОЇ ПОЛІТИКИ ЗСА

Вашінгтон. — У понеділок, 7-го березня, два чільні урядовці Державного департаменту заявили перед Сенатською підкомісією, що уряд президента Джіммі Картера вважає, що підтримка людських прав в усіх частинах світу мусить бути невід'ємною частиною закордонної політики ЗСА.

Заступник державного секретаря Воррен Кристофер і Патриша Дерієн, яка є координатором діяльности цього Департаменту в ділянці людських прав, сказали Підкомісії Сенатської комісії для закордонних справ, що „відданість уряду президента Картера" справі людських прав „не є примхливим і переходовим явищем", а основним принципом закордонної політики. Вони зазначили, що Вашінгтон протестуватиме не тільки у випадках, коли виявиться, що деякі країни застосовують тортури і ув'язнення, щоб зліквідувати політичну опозицію, але рівнож виступатиме в обороні всіх яких уряди інших країн позбавляють підстав права.

Воррен Кристофер, кількакратно заявляючи, що справа людських прав — це невід'ємна частина закордонної політики ЗСА, сказав, що цю політику президента Картера підтримує американський нарід.

Патриша Дерієн заявила, що Америка повинна стати в проводі всіх країн, які вимагають пошанування людських прав по цілому світі. Вона та В. Кристофер, однак, сказали, що треба пошукувати інших способів забезпечення людських прав, ніж зменшення закордонної допомоги від Америки. Критикуючи частинно недавнє рішення Білого Дому зменшити допомогу для Арґентини, Уруґваю та Етіопії, вони твердили, що треба також застосовувати „позакулісну дипломатію" і також „приязно переконувати" уряди країн, щоб шанували людські права.

Справу заарештованих совєтських дисидентів знято з порядку нарад Комісії ОН

Женева. — Аллард Ловенстін, голова делеґації ЗСА на річні наради Комісії Людських Прав при Об'єднаних Націях, повідомив у понеділок, 7-го березня, що американська делеґація не настоюватиме більше, щоб Комісія Людських Прав формально звернулася до уряду Совєтського Союзу, щоб подав інформації про долю заарештованих недавно оборонців людських прав і пояснив причину арештів, як рівнож не настоюватиме, щоб Комісія висловила своє „стурбовання цими арештами". Ловенстін сказав, що делеґація ЗСА „тимчасово відтягає" цю свою вимогу, бо представники багатьох країн на цій конференції вважають, що таке звернення до Москви може „пошкодити дальшій діяльності Комісії". Ловенстін там зазначив, що ЗСА можуть видвигнути цю справу пізніше, додаючи, що сам факт, що справа заарештованих совєтських оборонців людських прав була порушена на нарадах Комісії ОН", є „значним успіхом".

Пропозицію ЗСА щодо звернення до Москви підтримували Канада, Західня Німеччина, Італія та Британія, але цю пропозицію гостро заатакував совєтський представник Валеріян Зорін, називаючи її „втручанням у внутрішні справи Совєтського Союзу".

ЗАЯВА КАРТЕРА ЩОДО КОРДОНІВ ІЗРАЇЛЯ ВИКЛИКАЛА ЗАМІШАННЯ

Вашінгтон. — У понеділок, 7 березня, вітаючи ізраїльського прем'єр-міністра Іцака Рабіна у Білому Домі, президент Джіммі Картер сказав, що протягом їх дводенних нарад вони обговорюватимуть можливі способи запевнення миру на Близькому Сході, між ними питання „кордонів Ізраїля, які можливо оборонити", щоб таким чином гарантувати безпеку тієї держави і запобігти порушенню мирових договорів. Заява Президента про кордони Ізраїля викликала замішання і здивування серед дипломатичних кіл, бо спершу виглядало, що ЗСА змінили своє дотеперішнє становище і тепер підтримують твердження Ізраїля, що мусить задержати велику частину окупованих в 1967-му році арабських територій, щоб мати „границі, які можливо оборонити". Вашінгтон досі ніколи не виступав з підтримкою цієї ізраїльської вимоги, бо арабські держави хочуть, щоб Ізраїль звільнив всі території, захоплені під час війни в 1967-му році. Однак, в скорому часі після заяви Президента пресовий секретар Білого Дому, Джоді Повелл, повідомив журналістів і дипломатів, що президент Картер не мав на меті натякнути, що ЗСА змінили своє становище щодо границь Ізраїля, а мав на думці „ширше розуміння" поняття „границь, які можна оборонити", ніж має ізраїльський уряд.

Твердження Повелла підтримав державний секретар Сайрус Венс, заявляючи, що нема жадної зміни в закордонній політиці відносно Близького Сходу. Натомість прем'єр Рабін, відповідаючи на запити кореспондентів, сказав, що заява Президента його „приємно заскочила".

Заповідають амнестію для політичних в'язнів у Юґославії

Беоґрад. — Ройтер інформує, що юґославський уряд задумує незадовго проголосити амнестію для політичних в'язнів, на підставі якої багато засуджених будуть звільнені з ув'язнення, між ними письменник Міґайло Міґайлов. Юґославські джерела стверджують, що амнестія буде проголошена коротко перед початком другої частини европейської конференції для справ безпеки і співробітництва, яка тим разом відбудеться в Беоґраді. Заповіджена амнестія мала б показати добру волю Юґославії у розв'язці проблем людських прав у цілому світі. Амнестію мали б проголосити ще перед 25-им травнем, тобто, перед уродинами теперішнього президента Тіта, якому в 1977 р. сповниться 85-ий рік життя. Поширюються також вістки про більш ліберальний підхід уряду до дисидентів і про те, що кожна з шести югославських республік проголосить амнестію окремо.

Тимко Бутрей переобраний на голову Окружного Комітету Відділів УНС Району Твердого Вугілля

Фреквілл, Па. — Минулої неділі, 6-го березня, тут у приміщеннях Клюбу св. Михаїла відбулися річні загальні збори Окружного Комітету Відділів Українського Народного Союзу Басейну Твердого Вугілля, ції „колиски" УНСоюзу 83 роки тому, під час яких вислухано звітів Управи і доповіді головного організатора УНС Йосипа Лисогора, обговорено їх та у висліді переобрано на чергову каденцію дотеперішню Управу з Тимком Бутреєм, секретарем 164-го Відділу

(Закінчення на ст. 7-ій)

Тимко Бутрей

Фільм про Т. Шевченка і російську літературу

Совєтська преса чимраз частіше, при кожній нагоді, наголошує існування дружніх зв'язків української літератури зі „старшебратньою" — російською, віднотовуючи появу російських творів в перекладі на українську мову, підкреслюючи подорожування українських письменників до Москви, а російських до Києва, схвалюючи появу все більше і більше журналів російською мовою, з радістю вітаючи чимраз тісніше зближення „двох братніх народів". Із циклу цього „спілкування двох народів" появилася інформація у київській „Літературній Україні" про те, що українська Кіношевченкіяна поповнилась новим твором київських документалістів „Т. Г. Шевченко і російська література", за сценарієм Д. Мусієнка, режисури В. Артеменка. У цьому фільмі, окрім Тараса Шевченка, відтворено ще: письменника Л. Толстого, письменника-філософа М. Добролюбова, актора М. Щепкіна та негритянського актора А. Ф. Олдриджа.

МОСКВА БОЇТЬСЯ НАЦІОНАЛЬНОГО ВІДРОДЖЕННЯ І ВІДДІЛЕННЯ УКРАЇНИ

У вчорашньому виданні „Свободи" надруковано повідомлення Пресової Служби ЗП УГВР про розмову представника журналу „Сучасність" з відомою російською діячкою руху опору та провідним членом Московської Групи Сприяння Виконанню Гельсінкських Угод Людмилою Алексєєвою та першу частину тієї розмови, яка відбулася у Відні після 22-го лютого ц. р. та в якій Л. Алексєєва, відповідаючи на запит про причини високого проценту політичних в'язнів з України, м. і. заявила..."Вам напевно відомий 12 документ Московської Гельсінкської Групи. Він займається особливою ситуацією українців. В Україні ситуація куди важча ніж в Росії чи в балтійських країнах. Тоді, коли в Москві пасивних дисидентів звичайно лишають в спокої і не звільняють з праці, то в Україні переслідують і пасивних. Моя особиста думка та, що власті мають страх перед національним відродженням України, перед проголошенням її відділення від Совєтського Союзу. В ніякій іншій республіці немає такого гніту властей і КҐБ як саме в Україні. Ми в Москві почали говорити, що там панують „ідіамінівські" відносини. Люди залякані й стероризовані. Тому то створення Групи Гельсінки в Україні це особливий акт мужности, що ми й підкреслили в 12 документі.

Подаємо дальші запити і відповіді:

Запит: Чи вбивства невигідних опонентів на провінції, чи в столиці — пригадаймо хоча вбивство брата Михайла Осадчого, кількох молодих баптистів в Україні, чи це явище, що поширюється?

Л. Алексєєва: На жаль, я дуже мало знаю про такі випадки. Можу однак покликатися на Сахарова, що висловився на цю тему. Ми ж бачили з випадку П'ятксуа та Ланди, що криміналізація органів безпеки поступила досить далеко.

Запит: Чи існують в глибині країни симпатики, що могли б допомагати засланим? Чи Групи Сприяння Гельсінкським Угодам це тільки явище центру.

Л. Алексєєва: Такі групи мені невідомі. Але бувші в'язні завжди знаходять серед населення симпатиків

(Закінчення на стор. 8-ій)

Аґенти КҐБ слідять за дисидентами

Москва. — Кореспонденти „Ню Йорк Таймсу" звітують з СССР, що агенти КГБ більш, як колинебудь перед тим, слідять за кожним порухом дисидентів і не дозволяють їм зближуватись до чужинців. Наприклад, в понеділок, 7-го березня ц. р., кореспондент газети „Лос Анджелес Таймс" запрошений був на обід двох жидівських дисидентів, Владіміра Слепака і Анатолія Шаранського. Зустрівши їх в умовленому місці, кореспондент Роберт С. Тот почав їхати автом в напрямі до будинку, де він живе. Недалеко від будинку агенти КГБ забльокували йому дорогу своїми автами і наказали пасажирам виходити з авта. Як тільки вони почали йти в напрямі будинку пішки, поліцист в уніформі, який постійно держить стійку біля мешкань чужинців, наказав згаданим дисидентам повертатися домів. Цей випадок Роберт Тот називає порушенням Гельсінкської Угоди, яка передбачає, що держави, які підписали цей документ, будуть намагатися створити сприятливі умовини для праці журналістів. Про випадок з дисидентами Тот повідомив американську амбасаду в Москві і плянує також протестувати перед совєтськими чинниками.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montbomery Street, Jersey City, N.J. 07303. Application to change frequency to "Daily except Mondays and holidays" pending at Jersey City, New Jersey.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Безсмертний Шевченко

,,Є в Шевченка народження дата, дати смерти в Шевченка — немає!'' — сказано в одній із одержаних тепер з України поезій, яку в найближчу неділю відчитають під час покладення вінка членами АДУК біля пам'ятника Шевченкові у Вашінгтоні. У Шевченка бо дійсно немає дати смерти — він вічний у своєму слові, покладеному на нашій сторожі!

Кожний нарід, щонайменше більшість народів мають своїх геніїв:мислителів, поетів, мистців, винахідників, державних мужів. Але не було і немає між смертними другого Шевченка, як — за Шевченковими словами — немає на світі другої України. Кожний Шевченків вірш, кожне його слово, вдумавшись в них, це філософія і мудрість всіх віків, синтеза усіх найвищих чеснот й ідеалів людського роду. Сучасник і друг Шевченка, Панько Куліш, писав, що від слів Шевченка ,,вогненні язики мудрости запалювались над нашими чолами'', а такий знавець Шевченка і його творчости, як покійний проф. Павло Зайцев, не знаходив для Шевченка влучнішого окреслення, як ,,несамовитий''. Не було, немає і навряд чи заіснує будь-коли в Україні чи в світі ситуація, на яку не можна б знайти відповідної розв'язки в словах Шевченка, як і не було і немає ,,у всякого своєї долі'', яка не мала б відповідного віддзеркалення в творчості Шевченка. Аби ми тільки це усвідомили собі та з цієї свідомости кожночасно користали.

Це з подвійною силою відноситься до нас, українців на поселеннях. Як часто ми подібні до тих розбитків корабля, які на розбурханих хвилях океану шукають за світляним маяком, щоб вказав їм шлях, чи до тих спрагнених мандрівників на пустелі, що мріють про зелену оазу. Все це, світляний маяк на морю чи зелену оазу в пустелі ми завжди можемо бачити і знайти для себе в творчості Шевченка. До кого ж більше, як до нас, українців поза Батьківщиною, відносяться Шевченкові слова:,,І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь!?''

Шевченко вічний своїм словом і вічний український народ з Шевченковим словом на його сторожі!

Комуністична ,,мобілізація''

Збільшена активність борців за національні і людські права в Совєтському Союзі й інших комуністичних країнах Східньої Европи викликала не тільки тривогу в Кремлі і посилення репресій проти дисидентських рухів, але також стала предметом нарад комуністичних верховодів СССР, Польщі, Чехо-Словаччини, Східньої Німеччини, Мадярщини, Болгарії, Румунії, Куби і Монголії на так званій ,,ідеологічній конференції'' в столиці Болгарії, Софії, у днях 1— 2-го березня ц.р. і їхніх посилених атак на осіб і рухи, які ведуть приступними їм засобами боротьбу за людські права в комуністичних країнах, вимагаючи при тому респектування підписаної тими ж країнами Гельсінкської Угоди. В комунікаті, опублікованому на закінчення нарад, учасники тієї конференції заповідають інтенсивну атаку на рухи спротиву і групи, які домагаються пошанування людських прав, закликають комуністів ставити ,,здецидований спротив силам антикомунізму'', боротися проти ,,зростаючої активности імперіялістичних кіл, які, мовляв, намагаються ,,перекрутити нашу зовнішню і внутрішню політику'', і рішучо виступати проти намагань ,,імперіялістів'' вмішуватись у ,,внутрішні справи'' країн ,,соціялістичної співдружності''.

Очевидно, головною метою вже третьої з черги ,,ідеологічної'' конференції представників східньоевропейських компартій з участю Куби і Монголії, але без участи т.зв. ,,еврокомуністичного'' руху, тобто тих комуністичних партій на Заході, які критикують поведінку Совєтського Союзу в ділянці людських прав, — є зорганізувати і скріпити спільний ідеологічний наступ на оборонців людських прав в СССР та в інших комуністичних країнах, а також пропагандивний похід проти вільних країн Заходу і не в меншій мірі проти ,,українських буржуазних націоналістів'', які, згідно із совєтською пресою, ,,з заповзяттям взялися допомагати західнім пропагандистам вести антирадянську кампанію''. Наголошування проблеми людських прав на тій конференції також вказує, що комуністичний бльок солідно підготовляється до ідеологічної конфронтації з Заходом на другій частині европейської конференції для справ безпеки і співробітництва, яка має відбутися в червні у столиці Югославії, Београді.

Тому висунені Міжнародною Лігою Людських прав рекомендації для президента Картера — щоб він далі публічно виступав в обороні загрожених людських прав; щоб найменував спеціяльного дорадника для цих справ в Крайовій Раді Безпеки; щоб призначив окремих урядовців в американських амбасадах, які допильновували б людських прав в поодиноких країнах; щоб намагався переломити ,,подвійне мірило'' ОН в ділянці людських прав; щоб ЗСА відмовилися допомагати тим країнам, які не придержуються міжнародних зобов'язань і топчуть людські права, та багато інших корисних пропозицій, — треба конечно піддержати і висловити президентові Картерові, як також американському Конґресові признання за дотеперішню поставу в обороні людських прав і з засудом тих, які такі права топчуть. Українці в ЗСА і на поселеннях у вільному світі можуть багато дечого зробити в тій ділянці.

На Львівщині тренують голубів на Олімпіяду — 80

Київська газета ,,Радянська Україна'' інформує, що власники голубів Львівщини розпочали підготову до Олімпіяди, яка має відбутися в Москві в 1980-му році. Вони організовують далекі перелети голубів, влаштовують виставки, обзнайомлюючи публіку із ,,швидкокрилими чемпіонами''. Увагу тисяч відвідувачів на останній виставці звернув спортовий голуб львівського слюсаря М. Пшика. Він брав участь у всіх летах, які проводила секція голубівників Львівського міського відділення Т-ва охорони природи. Цей голуб тільки за минулий рік налітав майже 2 тисячі 900 кілометрів. Власники голубів змагаються за право випустити їх у Лужниках під час відкриття Олімпійських ігрищ.

Петро Голубенко

ШЕВЧЕНКО І СУЧАСНІСТЬ

I

Відзначення шевченківських днів — велика й благотворна традиція в культурному житті і в політичній боротьбі українського народу. Культ Шевченка, такий, яким він стихійно склався в Україні, немає аналогій в житті інших народів і викликає подив. Для українців Шевченко поет-пророк, духовний батько і вічний сопутник — натхненник українського національно-визвольного руху.

Через увесь ,,Кобзар'' образ поета-пророка і коли ми читаємо його слова, мимоволі думаємо і про самого Шевченка. Свого кобзаря Перебендю уже на початку своєї творчости Поет наділяє рисами пророка, який все бачить і все знає та володіє силою ,,Божого слова''. Це було своєрідним усвідомленням його ролі в житті українського народу.І тому й свою творчість назвав,,Кобзарем''.Якщо в історичному пляні вважати появу Шевченка,як відповідь на виклик історичної долі—бути чи не бути Україні,яко нації то Шевченко свідомо прийняв на себе це велике призначення, щоб дати цю відповідь: ,,Встане Україна і розвіє тьму неволі, світ правди засвітить''; ,,Возвеличу малих отих рабів німих, я на сторожі коло їх поставлю слово''. Шевченко міг з повним правом звернутися до свого народу словами франкового пророка Мойсея — словами ствердження і наказу: ,,Підеш ти у мандрівку століть з мого духа печаттю''. Так і сталося: печать Тарасового духа лежить на всій пошевченківській історії українського народу.

Надзвичайність появи Шевченка була помічена уже за його життя. Уже 1846 року в оцінці Куліша Шевченко ,,вже був не ,,Кобзар'', а національний пророк'' і вся київська інтелігенція ,,обгортала українського барда глибоким почитанням. Для мене, — писав Куліш, — сяйво духа його було чимось надприродним''.

Інший сучасник Шевченка, В.Білозерський, у листі до М.Гулака від 1 травня 1846р. писав: ,,Вчора був у мене Іван Якович Посяда і сказав, що Шевченко написав нову поему — ,,Іван Гус''. Я мимоволі приємно задумався над тим, яку геніяльну людину ми маємо в собі Тараса Григоровича; бо тільки Геній, завдяки лише глибокому почуттю, може вгадати і потреби народу і навіть цілого століття — чого не навчить ніяка наука, ні знання без вогню поетичного і разом релігійного''.

У наведеному листі сучасника Шевченка є вже часткове розкриття складників геніяльности поета — це здатність відчувати і виражати потреби народу і навіть цілого століття. Ці складники звичайно називають народністю поета і здатністю відчувати дух свого часу та розумінням основних наболілих проблем своєї епохи. Творчість Шевченка тісно пов'язана з найголовнішими і злободенними питаннями суспільного життя його часу. Він був яскравовиявленим типом заангажованого поета сучасности, Шевченко, як характеризував його Франко, ,,не хотів мовчати та присипляти в собі'' свої думи, не хотів коритися перед самоволею, підлягати ,,темному царству'', і не тільки сам кидав на нього громими своїх дум..., але й других зазивав до боротьби з ним''. Політичні поеми Шевченка Франко розглядав як громадянську справу, як діяльність, на яку в умовах царського переслідування був здатний ,,тільки мужній революціонер''. При всьому цьому, надзвичайна політична обдарованість Поета і мистецтво його слова не лише не втрачали нічого з мистецької вартости його поезії, а набирали ще більшої сили і впливу. Літературно-суспільна діяльність Шевченка, в поєднанні мистецтва і революційної дії, виявляють перед нами велике значення поезії у боротьбі народу і велике творче значення великих ідей та світлих ідеалів для поезії, як мистецтва слова. У цьому й криється одна з таємниць історіотворчої сили і впливу Шевченкових ідей на свідомість його земляків: ці ідеї одягнені і оформлені в мистецькі образи надзвичайної краси і атрактивности, вони не залишають читача байдужим. Як би не називали ,,Кобзаря'', ,,біблією'' чи ,,енциклопедією українства'', ця книга поезії являє собою яскраве віддзеркалення української духовости і є збірником ідеологічних основ і програмових положень українського національно-визвольного руху, інакше кажучи — ідеології українського націоналізму в кращому, найширшому значенні цього слова.

У цьому розумінні Шевченко є поетом національним у найглибшому і найповнішому розумінні. Виразно український характер і дух поезії Шевченка в жадній мірі не звужує загальнолюдське, універсальне значення ідей і образів його поезії. Як творчість українського національного генія ця поезія є постійним, невсихаючим джерелом національного самопізнання українців, збудником національної свідомости і національної гідности, оживляє приспану історичну пам'ять українського народу і цією своєю особливістю підносить народ на той рівень, коли він став нацією. У цьому

(Продовження на стор.7-ій)

СОВЄТСЬКІ БУХЕНВАЛЬДИ

(2)

А в міліції питаються, чого мене сюди привезли, такого ,,моцного трудягу''! Тут, як правило, всіх засланих скеровують на важку роботу, а мене куди пішлють? В мене деформуючий остео-артрит, про що я і сам знав ще в таборі. На тазобедрених суглобах є якісь кроваві ...(неясно), одним словом, справи мої сумні й невеселі, або, як кажуть німці — ,,справа — швах!''

Та я не розпачаю, бо що зроблю? Хіба тут щось нового для мене, я ж вже до гіршого звик. Не вішатись мені. Ось тобі ,,здорові кості'', як написав той собака і різник Скриндин з Мордовії. А Ярунин (начальник санчастини уч. ВС-389, майор Ярунин, Пермська область, Урал — М. Л.) сказав мені — ,,Та я спокійний і задоволений, що кости у Тебе здорові, а все інше, я думаю, від хребетного стовпа'' — хоч бачив як у мене викручені колінні суглоби, хребет деформований в кількох місцях і чотири чи п'ять хребців цілком злучені.

Лікарі в міліції дали мені посвідку, що до важкої роботи, а також такої, яка вимагає багато ходити — я не здібний! Хай шукають якусь роботу під мої сили, а також мешкання, бо, тому, що я не працюю, то вишу в повітрі! А покищо, що вирішать і яку роботу для мене найдуть — не знаю.

Може до суботи щось тут вирішать і вияснять, тому покищо не пишіть мені, бо точної адреси не можу Вам ще подати; як буду вже кудись приділений, тоді знову напишу. Покищо подаю адресу ,,до запитання''.

30 січня комендант виповнив анкету і видав мені посвідку замість пашпорту та відпустив з міліції. Дав мені власних п'ять рублів, до понеділка, себто 2 лютого і сказав — ,,Більше грошей покищо не можу дати, іди до готелю і перебудь там до понеділка!''

В КПЗ годували бодай раз денно, на обід, горячою баландою, а тут і на снідання і на вечерю давали чай і пайку хліба. Ранком чай солодкий. Тут все вже купую сам. За готель треба заплатити 78 копійок денно. А готель, це тільки голосна фраза. Насправді це стара зруйнована стодола в дуже поганому колгоспі! Холоднеча собача, ні ванни, ні бані, ні репродуктора; умивалка одна на два поверхи, убиральня надворі - у нас в таборі була краща, бо чиста, а тут!?... На все Підгорноє — районний центр — одна їдальня, а ціни в ній — прямо жах! У нас у ресторанах- дешевше. Капусняк або огіркова юшка — 40 копійок, склянка компоту - 10 коп., котлєт - 40 коп., гуляш - 79 коп. і т.п. А в крамниці - буханок білого хліба (1кл.) - 32 коп., 1 кл. сала - 3.90, одне яйце - 14 коп. і т. д. Перечислити все годі, та й сам ще всього не бачив.

Ось так живу вже майже тиждень в готелі. Гарячої страви не їм, бо нема за що купити. Купив трохи рибних консервів до хліба та їм їх раз на день, бо більше не можна.

Правда, належиться подяка Андрію Карабаню. 27 січня я написав йому листа, якого комендант відправив і попросив у нього 10-15 рублів, заки прийдуть мої гроші. Потім віддам.

2 лютого у мене залишилося всього 10 коп. і я вже журився. Пішов в міліцію довідатися чи щось там вже вирішили, а тут якраз надійшов листоноша — приніс 15 рублів від Івана. Правду кажучи, коли я писав йому, я мав деякі сумніви, мовляв, чи вийде щось з того. Але сумніви виявилися непотрібними. Андрій — молодець! Допоміг відразу, без затримки.

Вчора пішов поголитися, бо заріс як дідько. Зробив собі також знимку, бо треба для довідки і для анкети. Правда, замовив три знимки більше, разом 9 штук, бо хочу післати дітям, вони ж мене не бачили вже п'ять років. Тепер для документів новий формат — 5x6 см.

Заплатив за готель до 5 лютого; купив тютюну, 4 булочки по 9 коп., два квашені огірки, рибних консерв за 49 коп. і 200 гр. ковбаси — якась польська по 5.10 — іншої немає. Ще купив пляшку жигулевського пива, з посудою 36 коп., дуже захотілося, адже не коштував його вже п'ять років. Увечорі випив за здоров'я Андрія! А поза тим п'ю зимну воду.

Ще в БУРі (внутрішня таборова тюрма — М.Л.), розписуючись під довідкою про звільнення, мені сказали (спецчасть Римко) підписати, що мені виписали 25 рублів з фонду звільнення. Але, як я вже писав, грошей ще не прислали. Я все ще чекаю. На сьогодні з грошей від Андрія маю ще 4 рублі.

В моїй справі немає ніякого рішення. Що буде далі — не знаю.

До лікарні покищо йти не можу, та і не приймуть поки я не буду мати роботи і постійного місця замешкання. І взагалі, можуть вимагати щоб я попрацював бодай місяць і щойно тоді пішов до лікарні. А хто його знає де мені прийдеться бути і чи буде можливість добратися до лікарні. З транспортом тут дуже погано. Автобусів тут курсує дуже мало, і вони, як говорять, страшенно переповнені. Якщо я залишуся тут в Подгорному, то тут бодай лікарня на місці, а як запроторять наСело в якийсь радгосп, де дідько каже добраніч? Правда і Подгорноє село, але бодай районний центр.

(Продовження буде)

РОКОВИНИ УПАДКУ ЦАРСЬКОГО РЕЖИМУ

Мюнхен (П. Ф.) — В кінці лютого (за старим стилем) 1917 року завалився трон Романових. Довго-довго ждали освічені люди Російської імперії, що деспотизм у цій державі згине без сліду під натиском революційного руху. Пророкував Шевченко:

,,Козак безверхий упаде
Розтрощить трон,
порве порфиру,
роздавить вашого
кумира!''

Полковник Павло Пестель, який підготовляв повстання проти царського режиму перед 1825 роком, писав, що після перемоги над самодержавством треба буде знищити всю царську родину, як це зробили французькі ,,якобінці'' в час Великої Революції'' 1789 року.

Революціонери в царській Росії вважали, що цар і його міністри відповідали за убоге життя народних мас і за неволю політичну в цій імперії. Тому замахи і убивства членів царської родини в 19 і 20 віках не припинялися. 1866р. стріляв на царя Олександра II студент Каракозов, але не влучив. 1881 року бомба, яку виготовив член партії Народної Волі, українець Микола Кибальчич, розірвала Олександра II в Петербурзі. Старший брат Леніна — Александр Ульянов готував замах на царя Олександра III р.1887 і був за це покараний смертю. На початку 20 віку поширилися замахи революціонерів на членів царського роду та на адміністраторів: відомі імена Каляєва, Балмашова та інших, що після атентатів на високих достойників царського уряду загинули на шибеницях.

Чого хотіли революціонери, ідучи на таке небезпечне діло — убивство слуг царського режиму? Вони прямували до політичної свободи і до реформ в інтересі народних мас, придушених царською адміністрацією. Більшість провідників революційних груп, що вели боротьбу проти царського режиму, належали до заможних, не раз аристократичних родин. Людяність, любов до пригнобленого ,,найменшого брата'', і ненависть до царських ,,держиморд'' — правителів Росії — ці почування привели чесних, освічених людей до участи в русі за волю народу, за його права.

Поет Пушкін, що вийшов із аристократичної родини, писав про царя Миколу I:

,,Самовластительний злодей!
Тебя, твой род я невижу;
Твою погибель,
смерть детей,
Я с злобной радостью увижу!

Однак російські самодержці нізащо не хотіли допустити своїх підданих до участи в правлінні державою. Хоч в країнах Західньої Европи і навіть у Балканських відсталих державах - у Болгарії, в Сербії, в Румунії - діяли виборні парляменти, в Російській імперії панував деспотизм, то було ,,темне царство''. Коли б цар схотів попустити, доручити владу урядові, вибраному парляментом, то це врятувало б трон Романових. Але сталося так, як у стародавній приповідці: Кого бог Юпітер хоче знищити, тому ,,відбирає розум''.

В жовтні 1905р. цар Микола II, після програної війни з Японією, підписав маніфест, яким ,,подарував'' громадянам виборний парлямент (,,Думу''). Але, побачивши, що Дума хоче впливати на політику уряду, цар обмежив її права і нарешті задумав зовсім скасувати Думу.

На біду для режиму, до царського двору втесався пройдисвіт, сибірський мужичок Ґріша Распутін, що здобув великий вплив на царя, царицю і на наслідника трону Алєксєя. Цей хлопець нездужав на невилікувальну хворобу - гемофілію (кровотечу). Распутін мав магнетичну силу в своєму організмі і міг спинити кровотечу. Цим способом він здобув довір'я царя й цариці і його ради слухали в державних справах: кого призначити міністром, а кого звільнити. Распутін брав хабарі від усяких кандидатів у міністри і хвалився в розмовах та на бенкетах з різними людьми, що він з царською родиною ,,за панібрата''.

Скандальні пригоди Распутіна не були тайною, про цього пройдисвіта говорилося всюди. В Думі посли промовляли проти ,,темних сил'', що загніздилися в Царському Селі. До царя приходили генерали і члени царської родини — великі князі — з вимогою, щоб він прогнав від себе Распутіна. Протести не допомогли.Тоді великий князь Дмитро Павлович, князь Юсупов і відомий запеклий монархіст Пуришкевич вирішили ,,рятувати династію'' через убивство Распутіна. Це сталося 18 грудня 1916р.

Але й після того цар не змінив політики, а в кінці лютого 1917р. розв'язав Думу. Цим ,,указом'' цар викликав протести в Думі і в народних масах Петербурга. До руху прилучилися полки ґвардії в столиці. Перший був Волинський Полк. Хоч Дума не хотіла взяти владу у свої руки, але під натиском мас створила ,,Комітет Державної Думи'', який призначив новий уряд після зречення царя Миколи. То був ,,Тимчасовий уряд'', який діяв до початку листопада 1917 року.

Большевицька партія захопила владу і створила режим диктатури ще строгіший ніж був деспотизм царя. Так піддані російського царя стали безвольними рабами партійної тиранії.

Василь Гайдарівський

РЯТІВНА КУРКА

[біографічне]

(4)

Воно й не диво. Лікарня наша складалася з трьох палат. Основна, найбільша, це наша. У ній лежали хворі з різними недугами. Сусід мій, ще не стара людина, повідлежував уже боки, запливаючи водою, що її час від часу спускали з його черева, як з барила. Побіч нашої палати була менша, де домирали ті, що труїлися рибою, або ті, що їх перевозили від нас, конали на-самоті. Біля лікарового кабінету завжди стояла порожня кімнатка, що її також називали палатою. Казали, ніби туди клали різне начальство з промислів, а може й самого тресту.

Кожний, хто потрапляв до нашої палати суспільних хвороб, швидко переконувався, що позбутися своєї недуги тут можна хіба випадково, а набути нову дуже легко. Наш лікар Ахундов - мила людина, кожного з нас намагався підтримати щирим добрим словом, а також кислим молоком. Медичні ресурси його були не більші, як у першої — ліпшої хатньої господині в приватній аптеці.

А до того ж нас живцем їли мухи. Страшенна сила мух, що гуділи навіть і вночі, як вентилятори. Але вночі не кусали. Зате вдень загризали нас. Доводилось вкриватися ковдрею з головою і дихати й без того тяжким повітрям. Не знаю, як це могло статися, що недалеко від лікарні працювала на повну потужність салотопня. Туди звозили, чи не з усього Дагестану, падло і перетоплювали на корисні речовини. Тоді, як вітер дув від салотопні до нашої лікарні, ми чаділи від смороду.

Прикрішого нічого не вигадаєш. А горячка мене допалювала. Уже з великим зусиллям я підіймався й, тримаючись за все, що траплялося, найчастіше за плече чергової медичної сестри, ледве волочив ноги до вбиральні. До своєї малярії я схопив ще й дезинтерію. Вона мене доконувала остаточно. Я усвідомлював, що ще день-два і моє ліжко разом з моєю тінню перевезуть до сусідньої кімнати.

У моєму житті не раз так траплялося, що коли я остаточно втрачав надію на порятунок і в думці готувався до свого кінця, тоді знаходилась людина, котра мене відволала від смерти. Таким моїм рятівником у Махачкалі була медична сестра Марфа Братченкова, літня жінка, віку приблизно моєї матері. Можливо, вона й керувалась материнськими почуттями, заопікувавшися мною. А може ще й національними. Виявилось, що ми майже земляки. Рукою можна було дістати, якщо простягнути руку через Озівське море. Я з Донбасу, а вона з Кубані.

Поки я не втрачав свідомости, то розмовляв із своїми товаришами недолі російською мовою. А в маренні переходив на батьківську. Звичайно сестра Марфа не могла не чути. І коли я приходив до пам'яти, говорила до мене по-нашому. Найперше, вона тихенько, щоб ніхто не почув, заборонила мені пити кисле молоко, а щодня приносила міцний навар з кизілю. Від нього терпли всі нутрощі, кизіль, здавалось, зв'язував міцним вузлом усе моє єство. Напувала мене сестра Марфа живосилом. І свого домоглася. За кілька день я червінки позбувся.

Але від мене вже мало що залишилось. Ходити не міг. Часом байдужів до всього, навіть до мух. Доля моя була відома всім. Сестра Марфа уникала зустрічатися з моїми поглядами. Вона казала мені щось обнадійливе, та либонь чекала наказу перевезти мої рештки до малої палати. Проте лікар вислухував моє серце і, залишивши без змін кількість склянок кислого молока, відступався від мене. Серце трималось. Це трохи обнадіювало сестру Марфу. Мені все було однаково. Прокидаючись ранком, я з байдужістю статистика ствердажував, що ще існую. І тільки. А якби мені хтось сказав, ніби я вже неживий, то вважав би це за цілком нормальне явище. Скільки ж тягнути...

І знову до моєї долі втрутився сліпий випадок. Треба було поважно захворіти якомусь начальникові з Дагрибтресту. Начальник був не аби-який. На визначення діягнози прислали з Ростова над Доном лікаря-фахівця, професора, велику знаменитість. Всі ці новини розповіла мені збуджена сестра Марфа. Але не на те, щоб чимось викликати у мене цікавість. Ні, сестра Марфа мала свій намір. Літак з професором уже в Махачкалі. Професора чекають у лікарні з хвилини на хвилину. Отож я мав би стежити за тим, коли професор пройде коридором спочатку в один кінець, а потім за якусь півгодину повертатиметься назад. І тоді, як він з'явиться проти завжди відчинених до нашої палати дверей, я підійму догори руки й що-сили крикну або хоч застогну, а сестра скаже професорові, що тяжко хворий просить його підійти. Це єдина можливість на порятунок. Сестра благала, щоб я погодився заволати. Більше нічого від мене не вимагалось.

І я пообіцяв. Зраділа сестра майнула з палати. За якийсь час, не так швидко, як здавалося сестрі, професор таки прибув до нашої лікарні. Він один ішов у гарному костюмі, а ззаду сунувся цілий натовп медичного персоналу в білих халатах. Половину обов'язку я вже виконав - бачив рух в одному напрямку. Тепер треба стежити за тим, як будуть повертатись. Руки я зможу піднести. Та чи вистачить у мене снаги закричати, або хоч видавити з себе зойк, стогін, якийсь звук, щоб ним привернути до себе увагу?

Час минав, багато хвилин минуло, а професор з супроводом не повертався. У мене вже заболіли в'язи і стомилися очі дивитися на двері. Я поклав голову зручніше, схиливши її до плеча. Зразу ж, самі собою, очі склепилися. Мене не стало. Я вже не існував. Принаймі сам для себе.

Раптом чую, що до мене хтось звертається. Глянув і бачу біля свого ліжка професора. Куценький, з борідкою, на носі пенсне із шнурочком. Професор тримав обома руками історію моєї хвороби. Позаду нього гуртом стояли у білих халатах лікарі міста. Наш лікар Ахундов тримався трохи ближче до професора. Дарма, що він був віком наймолодший серед присутнього медичного персо-

(Закінчення на стор. 8-ій)

ПРОТОКОЛ

НАРАД РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яке відбулося в днях 24-го до 28-го травня 1976 р. на Союзівці в Кергонксон, Н. Й.

(16)

11. ДИСКУСІЯ НАД ЗВІТАМИ ТА ЇХ СХВАЛЕННЯ (продовження).

Тому 5 років ця Комісія була більше активна, коли була зайнята ще Енциклопедією, коли ми мали ще редакторів Кравцева, Кедрина і Полтаву. Ми дискутували над різними проблемами Енциклопедії, а після того головну роботу виконував головний редактор і ред. Кравців, який особливо багато праці вклав у наше видання, слідкував за різними ділянками та призбирував про них інформації і знимки. В такій формі працювала тоді Культурна Комісія. Ми плянували, щоб редактори Кедрин і Кравців видавали спеціяльні брошури в річниці Шевченка, чи Франка, а ми розсилали б їх по Відділах, щоб вони мали на ці річниці та на наші національні свята матеріяли для влаштовування таких імпрез. Тепер, коли праці над Енциклопедією закінчилися і коли відійшли редактори, праця Комісії продовжувалася, але не була такою живою. Головний редактор працював сам над книжками і, як нам відомо, видав книжку про Мишугу коштами фондів д-ра Мишуги. Таке саме було із книжкою Чировського, що її недавно ми видали. Ми ще не знаємо, в якій формі та на яких умовинах була ця книжка видана. Не знають того ще члени Екзекутиви. Але ця праця ведеться і вона іде дальші. Вона дальше залежна від редактора, скільки він може їй присвятити свого часу. У справі Плюща ми мали клопоти, коли Світовий Конгрес Вільних Українців пішов на співпрацю з Комітетом Оборони Совєтських Політичних В'язнів і так поминув УККА та навіть представництво Світового Конгресу в Америці. Ці панове мали контакт з Купчинським і вони порозумілися з Плющем, що він має приїхати, хоч раніше відвідував Плюща сен. Юзик і пропонував йому приїхати до Канади та навіть казав йому про готову для нього працю на університеті за $30,000 річно. Тоді Плющ відмовився, кажучи, що приїде пізніше, а після того ми довідалися, що він погодився приїхати до Америки та що ціла справа його приїзду в руках Комітету Оборони Совєтських В'язнів. Купчинський звертався з цією справою і до нас, щоб УНСоюз дав гроші на цю акцію. Купчинський запропонував Митрополитові Мстиславові включитися до Почесної Комісії, яка вітала б Плюща. Наше становище було, що ми не підемо з цим Комітетом, бо ми співпрацюємо з Світовим Конґресом, а СКВУ з УККА. Ми обстоювали, що справа приїзду Плюща належить до цілої української громади, та що УККА в імені СКВУ мав би очолювати цю акцію, бо вся наша українська спільнота в Америці та в Канаді вклала за останніх 5 років велику працю і чимало гроша в оборону Плюща, якого поставила була поруч Мороза та інших. На нашу думку, це була б кривда для української громади, коли б Плющем мав зайнятися Комітет, який навіть не називається українським, тільки совєтським. Із Совєтського Союзу вже приїжджали сюди різні люди, москалі, жиди та інші. Але, коли мав приїхати наш українець, то ми повинні б це використати не для себе і не для Плюща, але для тих, які там ще залишилися і такої допомоги від світу потребують. Ми раділи, що могли допомогти звільнити цього українця і це давало нам надію, що ще других можна б так видобути на волю. Але цей Комітет Совєтських В'язнів абсолютно не хотів поступитися і мав зв'язки з Літвіновим, внуком Максима Літвінова, з яким Плющ був приятелем ще з часів школи. Ми ще досі не знаємо всіх фактів, як далеко там був замішаний Світовий Конгрес, і ми саме тепер робимо старання та вимагаємо вияснення цілої справи. Ми вважаємо, що Плющ є марксистом, як це він подає, та що він ще не є обізнаний з нашою системою. Але я дальше думаю, що він є нашим українським надбанням і що ми повинні дальше вдержувати з ним контакт. Він є українським патріотом і ми повинні б це використати та дальше співпрацювати з ним в акціях оборони переслідуваних українців. Чи нам це вдасться, чи не вдасться, але це наша позиція — становище. Може головний редактор мав про цю справу інші думки, але тоді він хворів, а в нас його заступав ред. Кедрин, коли Плющ був на нашому терені. Справа „Союзівки" на середньому Заході, це справа Конвенції, як це ви самі признали. Головний Уряд не був в силі в цій справі нічого зробити. Було запитання про можливости злуки з другими братськими організаціями. Про це ми переговорювали з поодинокими діячами Українського Робітничого Союзу, але в дану пору немає конкретних виглядів на таку злуку. Така ситуація із питанням злуки із „Провидінням", католицьким братським союзом, і, на мою думку, немає теж виглядів, хоч про це щось говорилось, на злуку УРСоюзу з „Провидінням". Відносно справи д-ра Сосновського не знаю, що ви маєте на думці. Мені припала ця неприємна місія, що був я в тому самому авті, коли покійний д-р Сосновський мав цей атак, як це тоді думали, коли брали його до шпиталю. Потім виявилося, що причиною смерти була справа нирок. Коли його забрала поліція і повезла до шпиталю, він по дорозі помер. Неприємно справа вийшла з тим, хто робив секцію на вимогу пані Сосновської, дружини д-ра Сосновського. Було питання, чи цей чоловік, який робив секцію, зробив її в такій формі, як це було треба. Я бачив копію вислиду секції, в якому було сказано, що причиною смерти була недуга нирок, та що серце в покійного було в порядку. Д-р Сосновський був під опікою лікаря, якоїсь жінки в Джерзі Сиви, але докладно, що йому було, мені не є відомим, бо родина перебрала цю справу і родина дальше шукає, чи може хтось покійного струїв. Кажуть, що покійний мав контакти, чи зустрічі з членами совєтської амбасади (я не знаю, які вона має докази), але знаю, що дружина покійного і родина дальше цю справу досліджує. Я не маю про це дальших інформацій. Головний радний Іванців згадав тут про пряме плачення вкладок до Головної Канцелярії. Дискусії на цю тему вже були. Треба признати, що це не повинно знищити нашої братської структури УНСоюзу, так як і не повинно воно знищити Відділів, які будуть мати можливість працювати більше в інших ділянках. Таку систему ввели вже різні братські організації, більші та менші, і вони нам кажуть, що це було для них корисно. Те саме каже головна радна д-р Чопик. Інформації про таку зміну показують, що на початку були всякі проблеми. Ми маємо 86,000 членів, з яких певна частина не буде співпрацювати — висилати вкладок до Головної Канцелярії та може відпасти. Але це буде малий відсоток. Натомість прямі контакти з членством дали б нам змогу висилати членам матеріяли і пропаґанду, а крім того висилати в терен професійних організаторів. Відділи тоді існували б для посилення братської активности та займалися громадськими справами, як це вже роблять у братських організаціях лютеранів. Членство сходиться в цих лютеранських Відділах чотири рази на рік, переважно в часі свят, і роблять з цих сходин більше святочні афери. Видно, що їм це добре виходить. Ми мусимо також так поступати, як нам радять професіоналісти. Головний радний Володимир Запаранюк запитував, чому ми не маємо більше обласних організаторів. Думаю, що я вже обговорив це питання. Особи, які зголошуються до нас на такі пости організаторів, не хочуть організувати членів. Вони зголошуються на адміністраційну працю, а не на організування членів, тому й покищо такі особи відпадають. Тут не лише питання грошей, але питання того, чи такий організатор буде виконувати свої обов'язки за ті гроші. Він мусить мати 8 до 10 тисяч долярів, але він мусить теж дати продукцію. Від місцевих організаторів ми теж вимагаємо, щоб вони давали нам по 5 чи по 10 нових членів і тоді ми їм платимо додаткові винагороди та бонуси, залежно від того, скільки вони здобувають нових членів на місяць. Вони також приходять та відходять. Так воно є всюди. Наприклад, комерційна компанія має цього року 100 агентів, а вже в другому році залишилося їх в неї тільки 50, а за три роки вже тільки 7. Мусимо жити і працювати з такими фактами, але і дальше шукати за відповідними людьми до організаційної праці. Ми пробували також таке з головним радним Іванцівим і нам це не вдалося. Можливо, ми не були відповідно підготовлені до цього, може при добрій підготовці був би кращий вислід, але ця акція нам не вдалася. Головна радна Анна Гарас запитувала про сенатора Юзика. Я вже цю справу його неприявности вияснив. Ви маєте рацію, що він не прислав звіту. Також д-р Куропась не прислав свого звіту. Але д-р Куропась має бути тут завтра і я певний, що він свій звіт привезе зі собою, як також зможе вияснити нам, чому не прислав свого звіту скоріше. Справу д-ра Сосновського я вже вияснив. Не знаю, що Ви мали на думці, коли казали, що ми братська організація, не поступила, так як була повинна поступити. Тому, коли маєте якісь спеціяльні запити, прошу подати їх точніше, щоб я міг Вам відповісти. В нашу будівлю ми не хотіли спершу інвестувати більше, як $4 міл. Ми думали, що будинок буде коштувати $12,000,000, та що ми будемо мати позичку на $ 8,000,000. Але вийшло, що нам буде потрібно інвестувати в будівлю більше, тому що ми позичили від банків тільки 5 чи 5 і пів мільйона долярів. Ми позичили на будівлю від УНСоюзу $8,000,000 і будемо пробувати робити так дальше, як нам на це дозволяють. Відносно справи Окружних Комітетів можу тільки сказати свою думку, що ми витрачаємо на Округи багато часу, а вони фактично нам багато користи не приносять. Коли ми робимо самі натиск на Відділи та секретарів, щоб вони організували нових членів, то робимо це прямо і краще мати з ними безпосередній контакт. Коли ми хочемо, щоб Відділи та секретарі приєднували більше членів, ми повинні їм самим допомагати. Округи можуть виправдати своє існування в якійсь іншій кращій формі. Вони повинні плянувати загальні акції, влаштовувати свята чи здвиги, на які приходили б маси людей. З досвіду бачимо, що на зборах Округ говоримо один до одного те саме, що на збори приходять ці самі люди, які активні, а ті, які не працюють, не приходять на збори. Якщо справи будуть іти так дальше, тоді ми не будемо виконувати тих обов'язків, які на нас лежать. Тому Округам треба звернути більше уваги на загальну союзову, громадську і культурну роботу. Справа підвищеної дивіденди для тих, які мають 75 років, складна, бо членів у такому віці чимраз більше. Головна радна пані Мороз запитувала про сенатора Юзика, про що я вже говорив. Я думаю, що пані Мороз ставиться дуже позитивно до справ і вона має рацію. Канада не виконала того, що там є можливе, бо там є 642,000 українців. Так каже статистика населення Канади, а ми маємо тільки 9,000 членів. Там є величезне поле до попису і ми повинні мати в Канаді більше успіхів. Ви маєте спеціяльні проблеми в Квібеку, особливо під оглядом фінансів, але про це більше розкаже нам головна касирка. Думка пані Мороз про Олімпіяду та імпрезу наших молодечих організацій є дуже добра. Ми готові зробити для цієї справи те саме, або і більше, як це зроблять інші організації. Коли ж в додатку є нагода зробити нашому Союзові рекляму, то ми цю думку тим більше радо приймаємо. Питання, чому в Давфині не відбулися наради Канадського Представництва, це справа цього Представництва. На це відповість вам сенатор Юзик, чому він рішив не скликати таких нарад. Головна радна питала про таблицю та прикрашення входу до будівлі. Ми не мали грошей і тому покищо здержалися від цих видатків. Головний радний Василь Дідюк запитував за поїздки до Давфину. Останній раз я їздив до Давфину за свої власні гроші, а не від Союзу, хоч ми робили там союзову роботу і відновили працю тамошнього Відділу. Ми маємо надію, що цей Відділ почне тепер краще працювати, як досі. Головний радний п. Кальба давав нам більше порад, як запитів. Це правда, що ми спинили морґеджі на деякий час, але тепер знову уділяємо такі позички. Приходи з будинку є в одному місці, а розходи в другому, що я вже навіть вияснив точніше. Щодо українського прапору хочу тут запевнити вас, що ми будемо мати не тільки прапор, але і великий напис, як тільки будемо мати більше грошей. Головний радний Одежинський вияснив те, і я погоджуюся з головним радним Репетою, що найважливішою справою є організування нових членів. Він був нашим організатором, працював пару років та був добрим партнером. Було б добре, як би він був дальше з нами, але тепер він залишив організаторську працю і в своїй околиці він тепер абсолютно не є активний. А це є зле! Справа пана Дейчаківського є дуже простою, бо він був погодився прийти до нас на працю, коли він не мав іншої праці. Але опісля, коли його покликали назад до його праці, то він туди повернувся, бо там він мав пенсію, право на яку хотів зберегти. Як він закінчить там свою працю, то може знову повернеться до нас на пост організатора. Головний контролер д-р Скальчук подав інформації про будівлю, яка має пів мільйона дефіциту. Зе залежить, як справи інтерпретувати. Відносно „Свободи" він має рацію і я з ним погоджуюся. „Український Тижневик" вже має бути в новій будівлі, але „Свобода" досі не є перенесена. Немає жадної перешкоди для перепровадження і ця справа в руках нашої друкарні і нашого головного редактора, бо поверх, де мають бути редактори, вже готовий для них два роки. Машини ми вже маємо такі, що можна велику частину „Свободи" на них складати, але треба виконувати праці на денній та вечірній зміні. Тому треба змінити розклад праці так, щоб ці машини працювали не вісім, але 16, або і 24 години. Машини ці є коштовні і тому їх треба вживати навіть 24 години на добу. Це були б вже вичерпані всі справи, за вимком справи піонерів, які пригадують нам свої резолюції. Наші сеньйори винесли добрі резолюції. Це добрі думки. Ми просили, щоб вони, як фахові люди, також допомагали нам ці резолюції та думки переводити в діло. Мо хотіли б, щоб вони виносили такі резолюції, щоб можна було приступити до їх обговорення та виконання. На всі культурні справи ми маємо в наших фондах зібрані від членів вкладки до братських фондів по 15 центів місячно. Половина з цього іде на виплати членам допомог, частина іде на кошти наших Конвенцій, а на народні цілі призначено по 2 цети місячно від дорослого члена. Це є по 2 центи місячно від 50,000 членів, тобто $1.000 місячно, або $ 12,000 на рік. Якраз такі суми ми розділюємо на культурні і громадські справи. Ми в дійсності виплачуємо постійно більше грошей на ті цілі, тобто більше грошей, як їх маємо на цих фондах, але ми так довго не зможемо робити, бо ми маємо певні обмеження.

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис попросив до слова перед закриттям сесії головного організатора Степана Гавриша.

Головний організатор Степан Гавриш: Так як і в минулих роках, цього року перед цими нарадами я звернувся був до всіх вас з проханням привезти на річне засідання аплікації нових членів, бодай по одній аплікації. Ми також проголосили травень конвенційним місяцем. Я вже одержав від вас декілька аплікацій, тому не хочу їх держати в себе, бо наш головний секретар може їх ще сьогодні вечором переглянути і звернути тут вам, коли б треба ще щось на них доповнити. Це його праця і він перший переглядає аплікації, які приходять до Головної Канцелярії, як також ті, що їх я приношу. Щоєно потім він дає нам інформації, оскільки їх маємо. Я повинен тут сказати, і про це вже була вістка в „Свободі" зі знимкою, що головний радний Іван Одежинський додержав слово, що його дав не так мені, як д-рові Флисові на нарадах у Філядельфії, і привіз 20 аплікацій. Тепер я ще подам, хто з вас привіз та передав мені тут аплікації: Текля Мороз — 5, вона теж привезла аплікації від Віри Баніт — 3, від Олександри Дольницької — 3 і від О. Плешкевич — 2, Анна Гарас — 3, Марія Чучман — 2, д-р Іван Флис — 1 та я сам 2. Разом ми отримали 47 аплікацій на загальну суму $126 000. Раніше прислав нам теж дві аплікації почесний член Головного Уряду Роман Слободян. Але все ще на 26 членів Головного Уряду є 6 таких, які не дали ані одного члена. З почесних членів інж. Куропась та пан Іванчук були колись чемпіонами, бо здобували по 110 та 98 аплікацій нових членів. Мушу сказати, що інж. Куропась мав теж в минулому році нових членів і напевно матиме і в цьому. Я всім дуже щиро дякую за аплікації і передаю їх головному секретареві Володимирові Сохановi. Якщо ще хтось буде мати якісь аплікації, прошу теж передати їх пану Соханові, бо я вже свою функцію з цими аплікаціями закінчив.

Заступник головного предсідника д-р Іван Флис закрив на цьому четверту сесію річного засідання Головного Уряду і заповів, що чергова сесія, п'ята, почнеться в середу ранком о годині 9-ій.

Головна касирка Уляна Дячук звернулась перед закриттям сесії з проханням, щоб всі члени Головного Уряду віддали їй виповнені рахунки коштів доїзду на засідання та участи в нарадах, друки яких вони одержали від неї раніше.

Середа, 26-го травня 1976 р.

П'ЯТА (РАННЯ) СЕСІЯ

Сесію відкрив о год. 9.12 ранком головний предсідник Йосип Лисогір і попросив першого до слова голову Головної Контрольної Комісії мгра Івана Геврика, який зголосився, щоб передати привіт від головного директора для Канади сенатора Павла Юзика.

Голова Головної Контрольної Комісії мгр Іван Геврик: Тут були запитання, чому головний директор для Канади сен. Павло Юзик не приїхав на це річне засідання Головного Уряду УНСоюзу. Якраз сьогодні ранком, коли я був на сніданку, телефонував до мене сенатор Юзик і запитував, як в нас тут все іде. Він просив вас всіх повідомити, що сьогодні і ще завтра ранком буде зайнятий, а участь зможе взяти щойно в останньому дні наших нарад. Він може сісти на літак завтра після полудня і десь біля 7-ої години вечора вже бути тут між нами. Він просив передати вам усім привітання від нього і запевнити вас, що він складе звіт, коли прибуде сюди на наші наради.

Головний предсідник Йосип Лисогір ствердив, що заступники головного предсідника не мали запитів, тому й не зголосилися до відповідей, і попросив чергового до відповідей головного секретаря Володимира Сохана.

ВІДПОВІДІ ГОЛОВНОГО СЕКРЕТАРЯ ВОЛОДИМИРА СОХАНА

Почесний член Головного Уряду інж. Куропась завважив у своєму слові, що я переслав йому листа від одного члена з Байону, замість самому подбати про те, щоб цей член мав чим доїхати на з'їзд сеньйорів на „Союзівку". На жаль, я не мав іншої ради, бо цей член був одиноким, про якого я знав, що бажає поїхати на з'їзд на „Союзівку". Ми не мали з Джерзі Сиви не то автобуса, але навіть ніодного авта, що їхало б тоді на „Союзівку". Головний радний д-р Богдан Футей сказав у своїх заввагах, що в нас великий брак контактів із секретарями Відділів. Це правда, що особисті контакти зі секретарями є дуже важні. Коли йдеться про мене, то в моїх обов'язках у Головній Канцелярії я маю великі і численні контакти зі секретарями, коли пишу щоденно по 35 до 40 листів до них та коли поладную для секретарів щоденно дуже важні і пильні справи. Власне через те перевантаження працею в Головній Канцелярії мої контакти зі секретарями обмежуються в більшості до листів, телефонів та відвідин секретарів так у Головній Канцелярії, як і в мене дома. Моє листування із секретарями дає їм щоденно точні інформації, вияснення та поради, і такі контакти дійсно тісно пов'язують нас. Тут було порушене питання, чи члени Головного Уряду організують нових членів, як теж були подані у звітах числа, хто і скільки членів приєднав. На цих списках ви не найдете Сохана, з чого виглядало б, що Сохан не приєднав ані одного члена. В дійсності воно інакше, бо навіть коли недавно я виповнив аплікацію на нову грамоту для себе і вписав поновно в члени свою доню, то організатором цих членів став секретар даного Відділу. Коли я недавно вписав у члени цілу родину, яка платить річно понад $800 вкладок, то організатором цих членів став сам батько цієї родини. Він власне взяв ці грамоти після довгих переговорів і порад, що від другого року дивіденди будуть зменшувати кошти цього забезпечення, а в першому році винагорода за приєднання їх допоможе заплатити вкладки. Я стою на становищі, що в моїй праці в Головній Канцелярії я нав'язую багато контактів з кандидатами в члени та що за мою працю я дістаю платню члена Екзекутиви, тому не було б все в порядку, коли б ще записував нових членів на себе і брав за це винагороди. Я вважаю своїм обо'язком допомагати секретарям такими аплікаціями нових членів включитися в членську кампанію і заохотити їх до дальшої організаційної праці. Головний радний інж. Дорошенко питав мене, чому друковано так пізно протокол річного засідання та чому досі немає ще цих нових кляс забезпечення. Я вдячний йому за ці питання, бо з них виходить, що мої вияснення цих справ у звіті були невистачальні. Тому треба буде мені про ці справи подати ще докладніші вияснення. Все таки хочу тут запевнити вас, що я старався подати в моєму звіті вияснення про все те, що виконано, що виконано навіть скоріше, що виконано із спізненням, а чого досі ще взагалі не виконано. Я не пробував нічого скривати, коли навіть щось не було виконане. До вияснення справи протоколу і нових кляс прийду пізніше при відповідях на подібні дальші запитання. Головні радні д-р Анна Чопик та Євген Іванців питали, що зроблено для введення прямого плачення вкладок членів Головній Канцелярії та чому досі цього ще не введено. Вони також запитували, які наші погляди на ці справи. Пан Євген Іванців запитував теж, чому ми не збираємо адрес хоч би навіть на початку тільки нових членів. Це вам може потвердити наш попередній головний секретар д-р Падох, в якого я був тоді асистентом, що ми в 60-их роках розіслали були до секретарів списки членів і просили їх на цих списках подописувати адреси членів. Від секретарів дістали ми були тоді приблизно одну третину адрес членів. В додатку до цього ми впродовж двох років виписували на картотеках всі адреси нових членів і мали їх, цих картотек, понад 6,000. Але ми не могли з цими адресами нічого робити, бо адреси одержані від секретарів та адреси з аплікацій нових членів скоро ставали перестарілі, бо ж члени перепроваджуються, а нас не повідомляють, коли не передплачують газети. Вийшло так, що ми втратили чимало часу на збирання цих адрес і потім перестали. Здається, що й тепер шкода наперед такі адреси збирати, коли не знаємо, коли будемо їх вживати, а вдержування такого адресаря зі змінами досить коштовне. Коли мова про наші погляди на введення прямого вплачування вкладок Головній Канцелярії, то така система, на мою думку, складна для нашого Союзу і ми могли б внаслідок введення її втратити контакт з нашими членами. Що ще важніше, ми можемо втратити чимале число наших членів, особливо тих, які мають малі суми забезпечення і яким вже не буде кому постійно пригадувати про належні вкладки. Коли висилати їм пригадки поштою, то багато з них перестануть платити вкладки за свої грамоти на суми $500 та $1,000 забезпечення. Головні радні Євген Іванців та д-р Богдан Футей згадували, що ми потребуємо професійних дорадників, чи правних дорадників. Хоч називали вони цих дорадників різно, відповім їм на це питання разом, бо йдеться про спільну для цієї справи розв'язку. Д-р Футей сказав у своєму звіті, що ми повинні вибрати, чи назначити якусь комісію. Він, мабуть, мав на думці комісію складену з членів Головного Уряду, або і з когось іншого. Ця комісія мала б слідкувати за змінами по стейтах і провінціях законів, які відносяться до братського життьового забезпечення. Мушу признати, що нам така допомога потрібна та що ми тепер користаємо дещо із допомоги Крайового Братського Конґресу, коли йдеться про ці зміни. Але я саме пропонував на засіданні Головного Екзекутивного Комітету, щоб ми пошукали, і в цьому допомагає наш заступник головного предсідника д-р Іван Флис, такої правничої фірми, яка вже обслуговує інші братські забезпеченеві установи і цим самим зможе виконувати теж для нас цю дуже складну службу. Йдеться тут не про одного, який знає закони свого стейту, бо ми маємо дозволи на ведення забезпеченевого підприємства у 17 стейтах та 7 провінціях. Коли іде про професійних дорадників життьового забезпечення, то в нас в Головній Канцелярії вже виробилася певна група службовиків, до яких зачисляю нашу головну касирку і себе, які є професійними людьми в ділянках братського забезпечення. Друга справа, це потреба професійного дорадника у справах продажу і пропаґанди братського життьового забезпечення. В цій ділянці ми могли б користати з порад, бо, хоч ми і вже вживаємо різних способів для продажу забезпечення, щоб зрушити з місця застій, то такий професійний дорадник міг би внести до нас щось нового, може і корисного. Отже тут можна б попробувати. Треба однак пам'ятати тут завжди про найважніше: ключем до успіхів у приєднуванні нових членів є таки особа організатора. Тому, коли не маємо такої людини, яка постукає до дверей кандидата, то і всі дорадники на це нічого не порадять. Головний радний Василь Дідюк питав про нові машини, нові грамоти, чому головні радні не пишуть звітів і про поширювання в Канаді „Свободи". Він ствердив, що в Канаді передплатників „Свободи" стало більше. На ці питання дам короткі вияснення. Ми маємо нову машину IBM ч. 403, якою ми замінили стару машину ч. 402. Ми закупили її, щоб скоріше друкувати місячні виказн членів і завдяки тому скоріше виходять до Відділів розмети. Ми маємо в пляні закупити новий сортер, нову машину на місце старої, яка ще працює. Закупимо цей новий сортер після нового року, щоб не робити надто багато видатків у цьому році. Ми думали про введення в нас компюторів", але „компютори" мали бути на те, щоб ми самі калькулювали та виготовляли чеки дивіденди і ввели іншу систему та ставки дивіденд, відповідні не лише до суми забезпечення, але і висоти вкладки та нагромадженої на грамоті резерви. Але тому, що ми покищо перенесли, чи передали працю над виготовлюванням дивідендових чеків сусідньому банкові, тепер немає потреби в нас вводити більших машин тільки для виготовлювання виказів. Щоправда, на нових машинах ми мали б поліпшення, як наприклад були б видруковані на виказах навіть великі суми забезпечення, бо нам тепер забракло місця на десятки тисяч на картотеках IBM, які мають 80 позицій. Але це одинока річ, яка в нас недомагає. Ми не відмовляємось від поступу і може колись на новіші машини перейдемо. Пропоновані тепер в деяких стейтах закони мають вимагати від забезпеченевих установ, щоб вони в повідомленнях про вкладки подавали відразу не тільки висоту вкладки, але і вартість грошового звороту та суму дивіденди, яка за дану грамоту належиться. Тоді, коли нас примусили б це робити, нам треба було б перейти на „компютори" з дисками і т. п., щоб мати скорий доступ до всіх даних про кожну нашу грамоту і мати змогу кожночасно обчислити та видрукувати потрібні дані про резерву і дивіденду. Але покищо цей закон не увійшов в силу. Про нові пляни забезпечення можете прочитати вияснення в моєму звіті. Там я подав, що ми вже маємо апробату всіх стейтів та провінцій, за виїмком Пенсильвенії, яка дала нам тентативну апробату на друки цих грамот і додаткового договору, що їх треба було для цього стейту зробити дещо інакшими від всіх інших. До одного пляну ми ще маємо додрукувати таблиці і ця праця чекає на її виконання в друкарні. Ми могли б ввести ці три нові пляни дуже скоро, коли йдеться про їхню апробату. Але було б краще зробити це від 1-го жовтня, чи навіть від 1-го січня 1977-го року, тому що ці три пляни досить скомпліковані. Коли на нараді голів Округ я пробував був вияснити ці три пляни забезпечення, один із голів, до речі правник, перебив мені і сказав: Пане Сохан, не крутіть нам цим голови, бо нам це нецікаве! Ми хочемо перед випуском цих нових плянів у світ виготовити багатий інформаційний матеріял, літературу з докладними описами цих плянів та пропаґандивний матеріял, щоб всі секретарі та організатори запізналися наперед дуже докладно із цим новим нашим товаром. Ви знаєте, що ми маємо ще таких, які вміють продавати тільки одну клясу забезпечення і тільки грамоти на суму $1,000. А тут прийдеться говорити членам і кандидатам в члени про пенсійне забезпечення, про термінове забезпечення із зменшуваною сумою, та про грамоту для молоді з од-

норазовою вкладкою до 23-го року життя та автоматичною зміною цієї грамоти на грамоту кляси P-65 ва $5,000. Ця грамота за одноразову вкладку $75.00 до 23-го року, а потім за річну вкладку по $75.00 за $5,000 забезпечення даватиме право власникові підвищувати суму забезпечення по $5,000 аж до суми $25,000, коли він буде одружуватися, коли в нього чи в неї) будуть народжуватися діти, та в означених річницях грамоти. Отже ця грамота має гарантів на підвищення суми забезпечення без лікарських оглядин аж до суми $25,000. Тому треба буде виготовити далеко наперед інформаційний матеріял та різні брошури з пропаґандою цих плянів, що ми повинні зробити на спілку із Організаційним Відділом, а тоді треба буде теж докладно поінформувати секретарів та організаторів про ці пляни на курсах, зборах, чи навіть спеціяльних для цього зустрічах. Щойно після цього всього можна буде випускати у світ ці нові три пляни забезпечення. Коли б ми тепер розголошували без підготовки ці нові кляси забезпечення, тоді багато проспектів казали б нам, що вони вже почекають на такий — то чи інший новий плян забезпечення. Таку помилку перед реформою вкладок зробив був один наш братський союз і тоді можна було почути в терені, що кандидати в члени чекали на новий товар. Запитував головний радний Василь Дідюк, чому головні радні не пишуть звітів. Треба признати, що деякі присилають дуже скоро, деякі привезли свої звіти щойно сюди, на деякі я ченкав у минулому році до жовтня, а на один звіт я таки не дочекався і тоді написав його звіт із запису на стрічці, як він цей звіт здавав усно. У своєму звіті я згадав, що тепер в Канаді збільшується постійно число передплатників „Свободи".

Тут ми годимося з паном В. Дідюком. Що більше, він сам раніше докладав багато труду до того, щоб кожний новий член ставав відразу передплатником „Свободи". Ми маємо одного секретаря в Канаді, інженера Горнича, який пропонує кожному новому членові, як також давним членам, щоб вони переплачували „Свободу". Завдяки цим заходам „Свобода" збільшила в Канаді число своїх читачів - представиків. Нам поставив був пан Дідюк запит, чи може тільки зробив замітку, чому він має розсилати секретарям на Сході Канади відзнаки та книжечки для членів. Ми просимо його, щоб він це дальше робив. Це саме робить головний контролер мгр Іван Геврик на Заході Канади і головна радна Текля Мороз у Квібеку. Ми поступаємо так тільки тому, що по вислані з Америки поштою членські відзнаки та книжечки мусіли б секретарі іти до митних урядів та заплатити мито. Я привіз зі собою 150 відзнак і стільки книжечок та хочу просити вас троє з Канади розділити їх між собою, якщо ви згідні продовжувати такий спосіб розподілу секретарям відзнак та книжечок. Головний радний інж. Кальба каже, що ми маємо проблему підшукувати на місце секретарів, які вмирають, нових секретарів. Це правда. Але хочу вас потішити, що впродовж останнього року ми мали декілька таких випадків смерти секретарів (а всіх покійних секретарів я вичислив у моєму звіті), і якось так склалося, чи хтось постарався про те, що в кожному випадку найшовся новий секретар і праця іде дальше. У 287-му Відділі дружина покійного секретаря мгра Осипа Стецури перебрала секретарство. Також у 158-му Відділі перебрала секретарство дружина покійного секретаря д-ра Олександра Саноцького. У 52-му Відділі взяв цей пост внук секретаря Петро Пилипець після смерти Дмитра Хрупалика. У 221-му Відділі після смерти головного радного Тараса Шпікули секретарювала якийсь час його дружина, а від неї перебрали секретарство спершу пані Карачевська, а потім пан Карачевський і вони ведуть цей Відділ дуже добре. У 8-му Відділі в Йонкерсі по покійному Василеві Мандзієві перебрала секретарство пані Марія Кульчицька і веде Відділ дуже добре. Також у 170-му Відділі після виїзду секретаря Дмитра Дидика до Арізони перебрала секретарство пані Галина Гаврилюк та веде цей Відділ гарно і здобуває дальше чимало нових членів. Відійшов у 270-му Відділі на пенсію секретар Степан Островський, а його місце зайняв його зять п. Павло Роїк. Значить так зле не є. Але ми всі кажемо, правильно кажемо, що нам потрібно більше людей до праці, людей відданих, які працювали б по Відділах та у нас в централі. Приходжу до справи протоколу і листа, про якого згадав, до речі мій приятель інж. Кальба. Я собі уявляю, яку він мав прикру місію, коли на зборах його Відділу піднесли справу спізненого протоколу і він сам мусів заадресувати до мене коверту і вислати мені листа з резолюціями відносно спізненої публікації протоколів. В цих резолюціях Відділ каже, що він протестує проти спізненого друку протоколу з попереднього річного засідання, що він пропонує піднести цю справу на річному засіданні Головного Уряду і він у цій же резолюції пропонує, щоб головного секретаря, як винного за це, покарати так, щоб він платив за кожний день спізнення по $10 на Стипендійний Фонд. Це одинока резолюція Відділу, яка дуже гарно виглядає. Але я вас запевняю в одному, що я в моїх податкових зізнаннях, коли пишу про видатки на добродійні цілі, то доходжу до суми $2,500 і більше до неї не додаю датків бо податковий уряд готов не повірити мені, що стільки їх справді маю. Тому я не хотів би, щоб мене мої приятелі, ці власне наші члени вчили якраз того, скільки я маю давати на добродійні цілі. А не хатів би собі з цієї справи жартувати. Навпаки, я хотів би вам цю справу дуже докладно вияснити. Фотокопії з цього листа, чи радше з копії листа, що її я отримав, передав я другим членам Головного Екзекутивного Комітету та головному редакторові „Свободи". Прошу звернути увагу, що цей лист був адресований — звернений до Головного Уряду УНСоюзу, а Головна Контрольна Комісія дістала тільки його копію і таку ж копію переслав Відділ мені, тобто головному секретареві. Отже крім того, що цей лист зажурив мене, я не міг нічого іншого з ним зробити, не повинен був на нього відповідати, бо він був звернений до Головного Уряду і тому я повинен був чекати на порушення цієї справи на цьому засіданні. Цей лист має бути відчитаний на річному засіданні Головного Уряду, тому я дуже прошу головного радного інженера Кальбу, щоб він цього листа тут відчитав. Коли Ви, пане інженере не маєте зі собою копії цього листа, та я передам Вам після мого слова свою копію, щоб Ви могли її відчитати. Але щоб всі ви вже тепер знали в чому справа, тому що про неї я вже тепер даю вияснення, то я сам прочитаю вам частину, яку вважаю потрібною для мого вияснення. Там у листі між іншим написано таке: „Таке поступовання Головного Уряду насуває підозріння, що спізнене публікування є роблене тенденційно, щоб члени не мали змоги реаґувати на справи тоді, коли вони актуальні. Тому Загальні Збори Відділу УНСоюзу в Денвері доручають Управі Відділу звернутися в цій справі окремим листом до Головного Уряду ще перед річними засіданнями. Загальні Збори доручають Управі Відділу звернутись у цій справі до інших Відділів УНСоюзу. Загальні Збори уповноважують та доручають нашому головному радному інженерові Мирославові Кальбі підняти цю справу на річному засіданні". Беручи до уваги рішення членів Вашого Відділу, Ви повинні, пане інженере Кальба, відчитати тут цього листа. Я не міг сам на цього листа відповідати, бо лист не був звернений до мене. Я не повинен був відповідати на цього листа теж і тому, що в ньому я був підсудним, чи оскарженим, а це оскарження мало бути піднесене на річному засіданні. Тому я вважав, що Ви, пане інженере, повинні це тут зробити. Тепер подам вам коротку історію цього протоколу, бо він мене балить. Я написав у моєму звіті, що я не виконав на час мого обов'язку виготовити протокол річного засідання Головного Уряду і там же також подав причину, чому так сталося. Прошу пригадати собі, що на попередньому засіданні ви сказали, коли пан Дідюк пропонував не друкувати в газеті „драстичних, чи дуже критичних або песимістичних завваг про УНСоюз", то тут висловлено побажання, що протокол треба друкувати повністю, бо ми не хочемо мати цензури. Були два голоси, які зайняли були таке становищі, а пропозиції пана Дідюка ніхно не піддержав і цим самим не було над нею голосування. Отже я мусів респектувати вашу волю і взятися до писання великого протоколу, що вимагало багато часу. Другою причиною, чому я спізнився протоколом, було те, що я маю в першу чергу важні та пильні обов'язки обслуговувати всіх секретарів Відділів та членів, як і кандидатів на членів. Але до цього я ще повернуся пізніше. Ще дещо про історію писання протоколів. Коли впродовж попередніх 8 років були спроби передати мені обов'язки ведення протоколів Головного Уряду та Головного Екзекутивного Комітету так на засіданнях Головного Екзекутивного Кмітету, як і на річних засіданнях Головного Уряду, то всі ви добре знаєте, бо напевно пам'ятаєте, що я тоді вперто та отверто відмовлявся, вияснюючи, що я маю велике перевантаження працею і тому ви не повинні додавати мені більше обов'язків, бо мені буде важко з ними впоратися. Коли вкінці зробила це Конвенція, тобто додала мені обов'язок вести протоколи, я заявив був у моєму першому по Конвенції звіті, тут перед вами на попередніх річних нарадах, що я вважаю, що мене перевантажили працею, та що я буду все таки старатися виконувати всі ці обов'язки в міру моїх можливостей, чи спроможностей. Прошу поглянути в протокол з попереднього річного засідання, в якому подана ця моя заява. Я працюю по 16 до 18 годин денно включно із суботами та неділями. Я сплю по 3 і пів до 4 годин на добу. Але, на жаль, в мене доба, так як у вас, має тільки 24 години. На жаль, в мене тиждень, так як у всіх, має тільки 7 днів. Якби ви могли щось такого зробити, щоб у Сохана доба була довша і тиждень мав більше днів, то я за це подякував би вам. Питаєтесь, як я це видержую. Як бачите видержую, але при нагоді попрошу о. Ващука, щоб помолився за моє здоров'я. Я встаю рано о годині 4.30, на автобус сідаю о годині 5.20 і перед шостою я вже в Головній Канцелярії. Я вертаюся до дому на вечерю і після неї працюю дома до 1-ої, або 1.30 ночі. Моїм першим обов'язком є, очевидно, обслужити 460 секретарів Відділів та членів, і то не лише членів, але теж кандидатів у члени — проспектів, до яких пишу листи. Я вже згадував вам про те, що я також організую нових членів. Крім листування я маю телефони не тільки в Головній Канцелярії, але і дома. В додатку я маю теж відвідувачів — секретарів, членів і проспектів не тільки в Головній Канцелярії, але і дома. Часом навіть о годині 11-ій чи 12-ій заходить до мене секретар і приносить аплікації, чи розмет, та каже: чому я маю тратити 13 центів, коли ви можете віднести це до Головної Канцелярії вже завтра рано. Я ніколи не відмовляюся допомагати секретарям і бути для них готовим до співпраці кожної хвилини. Бо секретарі виконують свою союзову працю пізно вечорами і по ночах. Тому я завів такий звичай, і це стало моїм обов'язком приймати телефони навіть по півночі та приймати союзових відвідувачів, коли б вони не прийшли, у моїй хаті на долині, коли моя родина вже спить нагорі. Бо коли ці секретарі після своєї денної праці стараються зробити щось корисного для УНСоюзу з ідеї, то мені не випадало б відмовити їм допомоги, чи поради, або взагалі співпраці з ними. Праця над виготовленням протоколу внаслідок перевантаження цими всіми важними і пильними обов'язками залишалась мені на дуже пізні години ночі. Я старався зробити все, що було можливим, і тому часто не мав я на добу навіть чотирьох годин сну. Я пробував спершу заанґажувати когось другого до писання протоколу. Це може потвердити наш головний редактор, який був такий добрий і допоміг мені намовити одного з його редакторів, щоб він писав цей протокол із запису на магнітній стрічці. Але він попробував писати протокол і після однієї стрічки відмовився, тому що йому було тяжко і він не мав на це стільки часу. Опісля передав я переписування зі стрічок цілого ходу нарад одній нашій службовичці, до речі, дуже працьовитій пані. Вона почала робити транскрипт, але, коли хотів навчити її з такого транскрипту писати протокол, я побачив, що з цього нічого не вийде. Бо ви знаєте як ми на засіданні говоримо. Треба зі стрічки вгадувати, де точка, а де кома, а в додатку до цього на наших засіданнях багато мови про дуже фахові справи, з якими вона ще не обізнана. Тому я казав їй дальше робити транскрипти, а тоді вже сам на підставі транскрипту і моїх записок писав по ночах цей протокол. Хочу звернути увагу на те, що вже в першому дні після закінчення засідання я виготовив і передав „Свободі" всі резолюції та рекомендації, схвалені на засіданні. Вони були видруковані в першому числі „Свободи", яке вийшло після річного засідання, завдяки співпраці головного редактора та друкарів „Свободи". На звіти деяких урядовців я чекав до жовтня, а одного таки не дочекався і вкінці зробив транскрипт з його звіту, складеного усно на засіданні. Я не хочу тут називати прізвищ, бо ми всі знаємо, як це є, як і знає той, хто не дав звіту, про кого мова. Тут справа не в тому, щоб я хотів когось обвинувачувати, але радше в тому, щоб ви мене зрозуміли, в яких обставинах відбувалась моя праця над протоколом. Прошу поглянути на 40-ий параграф нашого статуту, в якому мова про обов'язки головного секретаря щодо проголошування протоколів. Наш статут каже: „проголошувати всі звіти та всі рішення", тобто резолюції та рекомендації, але не пише нічого про дискусії. Я хотів цих постанов статуту держатися. Я покликався на цю постанову нашого статуту минулого року, коли ми тут говорили про скорочування протоколу, але ви висловилися за тим, щоб я не скорочував, „не цензурував" протоколу, а писав повний протокол. Коли мова про постанови статуту просимо поглянути, як вони були в нас виконані. Всі рішення були поміщені в першому числі „Свободи" після річного засідання. На звіти, які я повинен був помістити до кінця наступного місяця по закінченні засідання, я мусів чекати, бо всіх не мав. Чи мав я друкувати у „Свободі" тільки ті, що одержав на час, а решти не друкувати? Ваше доручення було виготовити та опублікувати повний великий протокол, без скорочень. Тому я старався такий протокол виготовити. На всі 442 сторінки писаного на машині протоколу я мав уже у вересні більше, як дві третини готового протоколу. Це можуть потвердити члени Головного Екзекутивного Комітету, головний редактор і члени Головної Контрольної Комісії, які були в тому часі в нас на контролі. Я їм ці готові матеріяли показував і нічого перед ніким не скривав. До „Свободи" передав я 3/4 протоколу, тобто 324 сторінки 3-го листопада, а на решту 118 сторінок складалися резолюції та рекомендації, які були вже раніше написані на 60 сторінках і складені в друкарні раніше та 58 сторінок, які мали включати певні додаткові завваги, чи голоси урядовців поміж цими прийнятими резолюціями та рекомендаціями. „Свобода" почала публікувати протоколи 30-го грудня, а закінчила 30-го березня. Про „Свободу" та її працю над протоколом можу тільки сказати, що вона мала свої труднощі, коли йдеться про брак складачів, коректорів та взагалі персоналу. Тому після появи першої частини протоколу, тобто його перших сторінок, коли я побачив їх коректу та як був протокол видрукований, я пішов до головного редактора та запропонував йому, що я сам буду робити коректу. Тоді я вже дальше сам робив мовну коректу, яку ще часом поправляв головний редактор, та переводив коректу складеного матеріялу перед друком. Я мусів теж переписати деякі звіти урядовців та їх при цьому справити, бо в них, кажучи щиро, мова і стиль не були рівні стандартові „Свободи". Отже ми мали різні труднощі. Але основна вина за спізнення протоколу була моя і нікого більше. Вам все це розказую, щоб ви знали всі обставини, в яких мені приходилось працювати над протоколом. Відносно нашого цьогорічного протоколу я хотів би відразу з вами порадитися та попросити вас застановитися і винести рішення, як має виглядати цей черговий протокол з цього нашого засідання, та що можна б зробити, щоб допомогти мені приспішити виготовлення протоколу. В першу чергу дуже прошу вас передати мені вже тут всі свої звіти. Коли б у майбутньому всі наші звіти були переслані до Головної Канцелярії не до кінця березня, як це повинно б бути, але до кінця квітня, то ми можемо вам ґарантувати, і це може потвердити головний редактор, який з цим погоджується, що ми матимемо складені всі звіти перед річним засіданням, а тиждень після закінчення річного засідання ми могли б почати друкувати ці звіти. А так, як раніше, вже день після річного засідання (його закінчення), ми будемо мати проголошені у „Свободі" всі наші рішення, тобто резолюції та рекомендації. Але тепер прошу вас подумати, що ми маємо зробити з дискусією. При цьому прошу вас спершу ще раз приглянутися до своїх звітів. Прочитайте і подумайте, чи в них ви звітуєте про свою працю, чи може вже там починаєте дискусію над працею других членів Головного Уряду. Бо коли ви у звітах починаєте дискусію, тоді треба нам зважити, чи це було б правильно, щоб після публікації таких звітів із дискусією пропускати дискусію із відповідями на вже порушені дискусійні справи. Як можна б тоді не помістити в газеті відповідей скритикованих у звітах урядовців. Тому, на мою думку, було б краще, коли б ми у звітах не починали від дискусії над чужою працею, тільки обмежувались до звітування про вашу власну працю. Пригадую, що наш статут постановляє, що ми маємо обов'язок публікувати звіти, а не маємо обов'язку публікувати дискусії. З другої сторони це не така легка справа, коли члени Головної Контрольної Комісії власне мають подати оцінку (і критику) праці членів Головного Екзекутивного Комітету. Бо тоді належало б дати місце цим членам Головного Екзекутивного Комітету на відповіді та вияснення критичних завваг. Отже ми мали б розв'язку, коли б із всіх звітів, чи радше текстів, що їх публікуємо, виключити всю критику, а тоді так же само пропустити в проголошуваному тексті протоколу дискусію із відповідями на критику. Покликаюся тут на голос головного радного Василя Дідюка, який на попередньому засіданні ствердив некорисність для УНСоюзу пулікування у „Свободі" дуже критичних і песимістичних голосів. Ваші звіти я маю обов'язок друкувати повністю, бо так постановляє статут. Але ви могли б ці звіти обмежити до звітування зі своєї праці, справляючи їх тепер, чи відповідно скорочуючи для публікації. Тому закликаю вас ще раз прочитати свої звіти і призадуматися, що в них буде корисним, а що шкідливим для УНСоюзу, коли їх опублікуємо. Головний контролер д-р Іван Скальчук запитував мене, коли вислано членам Головного Уряду звіти, чому вислано їх так пізно, та чому вкінці деякі наші звіти появились щойно тут на залі на столах. Я маю тут перед собою течку із складеними в ній звітами. А на обгортці цієї течки маю віднотовані дати, коли кожний звіт до нас прийшов, коли я віддав його до друкарні, коли друкарня передала мені вже складеного і я прочитав його коректу. Я не буду називати прізвищ, лише подам числа, щоб ви знали нашу долю із звітами. Тільки чотири головні урядовці прислали свої звіти на час, тобто до 31-го березня, до головної Канцелярії. Два члени Головного Екзекутивного Комітету дали готові до друку на час свої складні таблиці з цифрами. Всі звіти, що їх ми отримали до 8-го травня, а найбільше їх приходило в останніх днях від 3-го до 8-го травня, ми ще вспіли були видрукувати та розіслати всім членам Головного Уряду у першій посилці. Ще три звіти прийшли до нас 10-го травня, а четвертий — 15-го травня. З цих чотирьох ви ще три дістали. Тут належиться вам вияснення, щоб ви не мали сумніву, що звіт головного контролера д-ра Скальчука прийшов до нас 10-го травня, але він не був зложений, бо мав багато таблиць. Натомість інший короткий звіт був видрукований, як один із цих трьох, хоч прийшов 15-го травня. На наради привезли свої звіти 8 членів Головного Уряду і тому вони вже не були друковані. А ще досі не маю звіттів від чотирьох членів Головного Уряду. Тому і мої пропозиції друкувати самі звіти якнайскоріше відпадають. Ось такий стан наших річних звітів. За те, що я не виконав постанов статуту і ми не видрукували в газеті на час протоколу не відповідає ніхто інший, Скажу тут щиро, що я не міг виконати цього всього скоріше, бо таки не було в мене часу. На закінчення хочу подати тут ще своє вияснення та становище до завваги, що її зроблено раніше. Головному предсідникові зроблено закид, що він похвалив мене, чи радше мій Рекордовий Відділ і ще другі Відділи, а когось не похвалив. Головний предсідник має право мати свою оцінку. Запевняю вас, що я не просив його, щоб він хвалив мене і мій Відділ. Але, коли поглянете у мій звіт, побачите, що я сам похвалив Рекордовий Відділ. Я сказав, що мій Відділ, „тім", працює дуже добре та що ми маємо в цьому добрих і професійних працівників. Я вважаю, що моїм обов'язком є похвалити їх та дати їм признання власне тому, щоб ніхто не думав, що Сохан сам робить всю роботу, або що Сохан хоче сам для себе взяти всій кредит за працю цілого Рекордового Відділу. Прошу прочитати це все у моєму звіті. Тому я приймаю признання від головного предсідника, як і признання та подяки від секретарів Відділів, що їх дістаємо часто в Головній Канцелярії, не як похвали мені — Сохановi, але як похвали і признання всім моїм співробітникам, які є дійсно професійними, які є віддані нашій установі, та якими я горджуся.

Головний предсідник Иосип Лисогір: Дякую Вам, пане секретарю. Тепер прошу до відповідей головну касирку пані Уляну Дячук.

ВІДПОВІДІ ГОЛОВНОЇ КАСИРКИ УЛЯНИ ДЯЧУК

У своїх записках бачу що, перший запит поставила мені головна радна Анна Гарас. Вона заторкнула справу незаплачеого рахунку за Збори Округи Вілкс Берри. Я одержала була рахунок після цих Зборів і, знаючи, що Округа дістала була нагороду, відповіла Окрузі, що Окружний Комітет повинен сам покрити цей рахунок із своїх фондів, коли Округа дістала була нагороду. Не знаю, чому голова Округи, замість в довісти мені, що вже Округа цих фондів не має, бо їх видала на щось, нагнівався на мене. Ми маємо кожного дня багатор рахунків, що їх розглядаємо і над якими дискутуємо. Голова Округи повинен був відповісти про це і ми були б йому той рахунок без жадних проблем заплатили. Головна радна Текля Мороз твердить, що наша дивіденда є замала та що ми повинні б виплачувати дивіденду що три роки, як це роблять інші канадські організації. Ми мали недавно зустріч з актуарієм і з ним, як і кожного року, заторкнули справу ставок нашої дивіденди. Він сказав нам, що наша дивіденда в перших десяти роках є навіть зависока. Він у тому ділі спеціяліст, бо займає високе становище у великій фірмі „Піт, Марв к енд Мічел". Щойно в пізніших роках дивіденди в американських комерційних компаніях є більші. Ми обговорювали з ним можливості реформи нашої дивіденди і він сказав, що ми могли б на місці теперішніх ставок, які починаються для всіх кляс по $5.00 від тисячі забезпечення, ввести дивіденду, яка була б виплачувана відповідно до кляси забезпечення і суми вкладок. Над цим питанням ми будемо ще дальше застановлятися і, можливо, в короткому часі ми прийдемо до певного рішення відносно обчислювання дивіденди. Ми також говорили про можливість виплати дивіденди членам, коли вони відходять, чи то із згрошевленими грамотами чи з дозрілими грамотами. Такі дивіденди „На відході" були б найбільше раціональними. Коли йдеться про задержання дивіденди за два роки і виплати її щойно у третьому році, та, я думаю, що наше членство не було б цим способом задоволене. Ми маємо багато членів, які чекають на виплати дивіденди щороку, щоб цими дивідендами заплатити свої вкладки. Я вже і в цьому році мала декілька листів, в яких члени запитували мене, „коли буде виплата дивіденди, бо я не можу заплатити своїх вкладок". Пані Мороз також запитувала, які відсотки отримуємо в Канаді від наших інвестицій. Ми можемо інвестувати гроші тільки в бондах, виданих канадським урядом, або провінціями Канади. В минулому році ми інвестували були в бондах провінції Манітоби на 10%, в провінції Нова Скотія на 10 і 3/8%, в Онтаріо на 10 і 1/4%, в Британській Колюмбії на майже 10% і в Квебек майже на 10%. Коли мова про банки, то ми маємо до діла з двома банками: Роял Банк оф Канада і Кенедієн Імперіял Банк оф Комерс, але ми не держимо в них грошей на відсотки, тільки на чекових контах. Наші Відділи депонують у відділах цих банків по цілій Канаді зібрані вкладки членів, а ці філії пересилають ці гроші на наше конто в Торонті. З цих конт ми видаємо чеки і до цих конт депонуємо гроші. Головна радна д-р Анна Чопик поставила мені декілька запитань, які відносилися вперш у чергу до наших інвестицій в уділах. Всі інвестиції в уділах (ставках) були пороблені ще в 1971 році. Тоді закуплено 20,000 уділів Гамільтон Траст за суму $400,000, тобто в ціні по $20.00 за уділ. На кінець грудня 1975 року їхня ринкова ціна була $20,000. В тому часі, тобто в 1971 році, закупили ми теж 10,000 уділів Колоніял Конвертібел Фанд. З кожним роком наша власність у цих уділах збільшується через інвестування дивіденди. Книжкова вартість цих уділів $119.600.25, а ринкова вартість з кінця минулого року $86,104.14.

Також потала мене пані д-р Чопик, скільки маємо залеглих гіпотечних позичок. Ми мали накінець грудня 1975 року п'ять таких позичок на суму $98,000, від яких ми не одержували відсотків. Це позички на будинках у Бронксі, в найгіршій дільниці Ню Йорку, де ми поносимо постійно втрати впродовж 3 - 4 років. Ми навіть не робимо старань, щоб ці будинки перебрати, бо знаємо, що не будемо мати з них прибутків. Ми мусимо бути приготовані на дальші втрати на гіпотечних позичках, з огляду на фінансову кризу в Ню Йорку, бо важко в таких обставинах припускати, що ситуація в Бронксі може якось поправитися. Пані д-р Чопик також звернула увагу на те, що ми мали сто сорок дві тисячі долярів ульокованих на однім банковім конті. Ми ніколи стільки грошей не держимо на банковому конті. Але при кінці року наші Відділи розраховуються з нами пересічно в останніх 3 - 4 днях року. Тоді ці гроші мусимо виказати на конті, коли банк ще не отримав грошей на ці чеки із інших банків і щойно тоді ми ці гроші можемо інвестувати. Це є причина, чому банкове конто на кінець місяця виказує таку велику суму грошей. З того банкового конта, до якого вкладаємо зібрані вкладки, як теж інші прибутки, ми пізніше гроші розкидаємо по інших чекових контах на виплати, або інвестуємо їх, так що вони в цім банку залишаються дуже короткий час. Я хочу зайняти становище до так званого „Дайрект біллінґ", або прямого виплачування вкладок від членів до Головної Канцелярії. Я особисто важаю, що ми повинні дуже поважно над тим застановитися і поробити відповідні кроки, щоб ми могли збирати прямо вкладки, передовсім у тих Відділах, які залягають з виплатами вкладок за більше, як три місяці, де маємо проблеми із секретарями і де ми бачимо, що секретарі не вив'язуються зі своїх оов'язків. Нам надзвичайно допомогло б, коли б ми могли відразу у Відділі, який залягає з вкладками, звертатися прямо до членів та просити їх, щоб вони присилали нам вкладки прямо до Головної Канцелярії. На жаль, цього ми робити не можемо, хоч маємо з деякими Відділами проблеми. На запит відносно „Мючуел Фанд" хочу вияснити, що на підставі домови із „Колоніял Конвертібел Фанд" ми їх дивіденду інвестуємо в нових уділах. Це є один із кращих фондів і їхні уділи напевно підійдуть на вартості за деякий час, тим більше, що вони все виплачують дивіденку. Тепер ми інвестуємо в їх уділах і пересічна ціна тих уділів є менша. Головний радний Василь Дідюк звернув увагу на те, що моїх минулих звітах я обіцяла видавати чеке дивіденди в перших трьох місяцях року. Признаюся, що я поробила певні заходи, щоб таке зробити. Але проблема тут досить велика, бо, я, як згадував головний секретар Володими Сохан, вже від двох років виготовляє нам чеки дивіденди наш сусідний банк. Ми цю працю передали банкові після того, як обчислили кошти такого виготовлення дивіденди та кошти інвестиції в нові машини, щоб виготовляти самим чеки дивіденди. Ми дійшли до переконання, що нам оплачується дати цю роботу банкові, щоб не мати таких великих видатків на машини і стільки клопотів, що їх ми мали попередніми роками. Але, як знаєте, банки і наш актуарій, який виготовляє програму для дивіденди, дуже перевантажені в перших трьох місяцях року. Цього року знову, як і в попередніх роках, виставлятимемо дивіденду з днем 31-го травня. Якраз при кінці цього тижня банк має доставити нам вже готові чеки дивіденди і ми будемо їх розсилати в перших днях червня. Хоч маємо різні непередбачені клопоти, буду далі старатися, щоб ми могли виставляти дивіденду скоріше.

(Продовження буде)

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1977 РОКУ

РОЗВ'ЯЗАНІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ:

Розв'язано Відділ УНСоюзу означений черговим числом 384 з осідком у місцевості Мінеаполіс, Мін. Усіх членів суспендовано.

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Вдд.:
8 ТаратуцькаАндріяна. С., Татарко Наталія.
25 Бревер Юрій М.
32 Фігвероа Алберт, Маріян мол.
37 Митрик Катерина М.
42 Джескет Наталія К.
50 Боївка Михайло.
53 Сохоцький Павло Е.
85 Панко Мариса А.
110 Мазяк Петро Л.
115 Блуд Матвій І.
121 Дрейк Валерія Л., Кервавич Джімі Л., Яворський Яким М.
127 Бандрівський Павло Т.
133 Бренич Христина Д.
163 Кеба Христина А.
164 Мікнич Михайлина Е., Михайло І.
173 Щерба Йосип Л.
175 Шавронський Степан Я., Христофор І.; Шупер Степан Б.
183 Пардон Цинтія І.
191 Чеслій Кера М.
207 Муніср Юліян Н.
233 Охрін Андрій мол., Степан, Тиміш, Христина.
235 Ридел Степанія Р.
252 Дубас Богдан В.
303 Лещук Данило І., Піліний Джейсон Т.
325 Ярема Василь М., Степан І. III.
346 Гривко Петро 2, Шепарович Андрій М., Марко А., Михайло А.
351 Спар Таня М.
361 Брикович Марко Р., Христина Б.
364 Фаріон Зенон, Марко Р. 2.
375 Шайнок Гаролд Р.
432 Голман Квітослава, Кондрацька Ляриса Г.
441 Бурла Яким Хр. Д., Логозо Данило К.
460 Василько Єтепан М.
468 Бобик Василь О. І.
489 Гарден Мадейлина К., Ґрегор Дерек А.
503 Стеман Теофіл Б.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
38 Баран Каталіна.
67 Бригс Олександра Л.
83 Сіріїв Катерина.
131 Ваську Іван, Орися.
164 Андреззі Тамара С., Трейсі А.
239 Сопко Теодор А.
288 Кацапир Мирослава Я.
367 Суровий Роман.
420 Паланюк Василь Р.
423 Коваль Ольга.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
88 Баранник Галина.
179 Штендера Степан, Ярослав О. мол.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
1 Нанківел Дениса.
131 Хич Ольга.
261 Білинська Дженіфер А.
362 Вейнгарт Яків Хр. III.
397 Панасюк Михайло.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
22 Міллер Ґай Р.
47 Рут Ольга В.
78 Мартин Еліза Є.2, Меліса А.
83 Маркіць Лінда, Сіріїв Михайло А.
110 Волощук Григорій З.
158 Сава Таня.
164 Гаррінгтон Лінда Й., С., М.; Мікнич Михайллина Е., Михайло І.
204 Дубляник Джіл, Діяна, Скат, Христофор.
216 Ватс Олександер, Овстин Дженіфер А.
290 Дево Сузанна.
342 Ровлин Роберт Дж.
346 Гішинський Алфія, Зенон
384 Пасічник Василь Е., Катерина С., Міріям, Павло Роберт, Христина Є.
385 Пишко Євген І., Олена А.
399 Білас Зенон Л., Дахнівський Ярополк Д., Роздольський Маркіян С.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
76 Длябога Павло Б., Загайкевич Адріянна Н., Тамара В.
238 Баранник Галина.
245 Штендера Степан, Ярослав.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:
25 Кисілевський Павло М.
42 Пелтишин Степанія.
489 Брокінгтон Кристал.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
38 Баран Каталіна.
39 Копка Александра.
67 Бригс Олександра Л.
73 Коцан Василій М.
83 Гринішак Володимир, Ірина, Микола, Оксана.
131 Благута Реня, Васьків Іван, Орися.
155 Ґурзо Павло С. мол. 2.
173 Щерба Йосип Л.
217 Костів Іванна, Надія.
239 Сопко Теодор А.
288 Кацапир Мирослава Я.
337 Павловський Анна К., Іван Й.
338 Трач Іван С., Люба К., Степан О.
367 Суровий Роман.
382 Великанич Олександра М.
418 Теплий Орест.
420 Паланюк Василь Р.
457 Луцька Дарія.
484 Бігун Діяна В.
491 Авраменко Розалія М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Ульріх Іванна А.
13 Урбан Петро І.
14 Німчановський Олександер В.
23 Карпюк Катерина А.
45 Данків Іван мол.
57 Левицький Іван, Омецінська Галина.
105 Слободян Олександра Є.
147 Ґудз Роман.
153 Богачевська Катря О., Корсун Ляриса Н.
155 Слейтер Роберта.
156 Бера Лено М.
163 Гричинська Олена А.
164 Бутрей Таня М.
171 Бойко Ольга Б.
221 Завальник Михайло І.
230 Карпик Іванна С.
234 Мадяра Павло Д.
238 Данилюк Григорій М., Дацко Павлина М.
240 Татарин Богдан З.
254 Карруба Михайло А.
304 Грицковян Адріян, Лозинський Михайло П.
316 Король Степан.
367 Колодій Іван М., Паньків Дін В., Федунишин Степан О.
375 Терлецький Іван М.
379 Васик Михайло.
385 Стець Адріян О.
437 Бать Марко А., Левицький Роман.
439 Городзейчик Олена Є.
448 Блищак Роналд С.
451 Дацків Володимир С.
452 Грицак Тіна Л.
465 Грушій Богданна.
470 Дмитраш Ярослав В.
486 Шумило Наталія.
51 КовальєДубей Анна.
57 Левицький Іван Д., Омецінська Галина Л., Поповський Любомир.
76 Дубей Розалія.
78 Базар Василь.
83 Шустер Анна.
86 Пастушенко Борис.
88 Микулик Данило ст.
93 Клюфас Михайло Е.
96 Львівський Михайло.
106 Марушка Роман Д.
113 Гезлет Яким Л., Каснер Весиль Е., Мігногна Єфрем Я.
127 Сташків Ірина.
128 Ворона Михайло.
130 Декайло Ігор, Ростислав.
133 Кучерявий Василь.
153 Сінятович Роман.
163 Волчаста Ніна Л., Гричинська Олена А., Козел Яким.
170 Кравченюк Степан.
173 Гарванко Уляна.
175 Рахвал Леонард І., Дарія.
183 Пардо Іларій А.
191 Куліш Василь.
194 Салдан Розалія М.
204 Комарницький Євген.
206 Джонсон Леонард.
213 Довгань Анна.
217 Малафіїв Степанія.
242 Ковач Олена.
256 Стецьків Володимир Г.
261 Світенко Зенон М., Лонгин, Степанія.
267 Пацціоне Домінік І.
276 Дзеринь Катерина.
277 Балко Володимир, Заяць Яким.
286 Семчишин Микола В.
292 Колісник Еріка.
303 Фодчук Єлисавета Е.
307 Волощук Петро Т., Станько Юрій.
316 Вилсон Михайло Ф., Новак Христина М.
322 Ганкевич Віра.
336 Татомир Анна.
346 Чопко Богдан.
348 Волошин Естела.
364 Білецький Михайло Е., Ґиба Антонина В.
379 Дроник Алфонс П., Татарин Марія,Юрійчук Ілля М.
411 Довганюк Наталія.
421 Михалюк Вейн Б.
430 Федорук Емілія.
437 Бацъ Марко А.
442 Ковальська Софія.
459 Данкевич Володимир, Леся; Нагорняк Іван.
460 Дзябенко Василь.
465 Правдюк Аркадій.
471 Андрухів Юлія.
473 Сербин Андрій.
481 Роман Патрисія А.
489 Брокінгтон Кристал, Бучма Олаф З., Яким Т.; Вибачинський Тарас В., Юрій, Тіна А.; Ґреґор Юрій Г., Юдита О.
492 Боцюрків Роман.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
83 Грицишим Михайло Гр. мол.
85 Гнатюк Михайло Дж.
102 Краснянський Іван мол.
120 Касп Марко А., Радванський Михайло Р.
127 Біловус Йонатан П.
157 Костик Мирон.
167 Космина Марко Я.
206 Гладик Михайло Н.
221 Федюк Оксана М., Степан Ю.
230 Войтович Марко П., Іванюк Марлена М.
254 Котик Михайло А.
292 Федак Нестор Л.
333 Сталега Юрій Б.
336 Степаник Михайло Е.
356 Данків Христіян.
367 Сорохтей Каролина Є.
385 Яворська Тереса А.
476 Гурта Каталіна М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:
397 Панасюк Михайло.

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
5 Коваль Йосип.
8 Татарко Тарас.
20 Федик Дмитро.
25 Кисілевський Павло, д-р Кос Роман, Шолдра Діонісій.
32 Фігвероа Маріян, Натівідад К.
34 Блонарович Лев І.
42 Пелтишин Степанія.
50 Боївка Степан.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
5 Левенець Олена.
22 Марцінковський Ієронім•.
38 Марцінець Роберт С•.
51 Лехнюк Ольга.
52 д-р Павлівський Ярослав•.
58 Яковенко Марта.
102 Іршав Степанія І.
106 Горох Татьяна.
131 Васьків Олекса, Марія.
153 Заброцький Василь 2.
161 Джонсон Іван•.
230 Вилсон Ірина.
254 Курістон Анна, Чех Валерія А.
293 Музика Василь, Тома І•.; Ткач Вірляна М.
295 Шабат Софія.
316 Яніцький Володимир•.
324 Борецький Методій.
336 Тот Сузанна А.
375 Росола Ярослав•.
423 Куропась Антонина.
489 Голмес Федір•, Шірлі М.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛСТАМИ: ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
88 Баранник Андрій 2, Ольга 2.
138 Лисак Йосип, Анна 2.
171 Ґиза Марія.
179 Штендера Марія.
181 Крохмалюк Андрій•, Василь Б., Дарія О.
233 Барнай Наталія.
239 Скрипник Євгенія.
345 Роган Юлія.
374 Стецько Роман.
375 Борецький Методій, Лодич Ярослава.
442 Кавун Осип•.
480 Ковалишин Надія.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:
397 Панасюк Михайло•.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
131 Хич Олекса, Ксеня, Олександра.
147 Савка Богдан М.
218 Білий Іван•.
437 Гринишин-Цімерман Татьяна.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
42 Фарміга Марта.
45 Андричик Віра М.
63 Смит Аллан Е•.
78 Мартин Мирослав М.• Ідита К.
131 Андрущишин Микола.
164 Мікнич Михайло• 2.
171 Прохна Карло В•.
216 Бабій Осип, Овстин Карло К•., Якимів Юрій•, Уляна.
217 Заяць Данило А•., Тома Ф•.
240 Дубик Степан•.
254 Бабій Михайло, Манченко Ольга.
276 Ганевич Норман Н•., Мись Франко П•., Сет Данило І•., Анастасія.
284 Пастирський Давид Я•.
293 Пилипишин Микола Ю•.
342 Мента Євгенія К., Ровленд Анна. М.
346 Гішинський Степан, Адрія, Лідія; Чолко Богдан•.
355 Якимяк Степан•.
384 Малієвський Павло, Пасічник Павло, Юрій, Іванна, Людмила; Поліщук Іван, Марія.
385 Пишко Петро•.
422 Карпинич Ніна.
432 Процків Ольга.
465 Новоставський Микола•.
472 Гура-Іващко Марія О.
494 Курлій Юрій Е.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд:
114 Лялик Володимир.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
114 Роган Юлія.
116 Штендера Марія.
133 Стецько Роман.
238 Баранник Андрій 2, Ольга 2.
277 Лисак Йосип, Анна 2.
287 Ґиза Марія.
324 Борецький Методій.
345 Крохмалюк Андрій•, Василь Б., Дарія О.
397 Скрипник Євгенія.
422 Лободич Ярослава.
432 Ковалишин Надія.
440 Кавун Осип•.
469 Клічук Микола.
479 Панчишин Петро, Анна.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
13 Гира Христина.
22 Марцінковський Ієронім•, Поврозник Тарас П•.
38 Марцінець Роберт С•.
47 Солотва Іван Р•., Катерина.
114 Хоміцький Петро•.
128 Нич Михайло.
131 Благута Лев, Лора; Васьків Олекса, Марія; Кекиш Іван•, Мирослава.
137 Браєнт Йосипина А.
161 Джонсон Іван•.
230 Вилсон Ірина Е.
240 Гупаловський Михайло•.
254 Куристон Анна.
293 Музика Тома І•.
295 Шабат Софія.
316 Яніцький Володимир•.
323 Федин Марія.
337 Зілинська Ярослава.
418 о. Байрак Мирослав, Дідюк Ярослав•, Чепига Григорій•.
423 Куропась Антонина.
444 Гнатюк Василь•.
445 Кузів Ольга.
484 Бігун Віктор.
491 Авраменко Василь•, Олексій В•., Ярослав•, Катерина.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Таратуцький Ігор•, Євстахія; Таратуцька-Татарко Татьяна.
25 Баранецький Володимир І., Христина І.
138 Маєвська Анна.
153 Синятович Роман.
171 Джон Неоніля.
180 Томпсон Марія Дз.
184 Ґідей Віра.
200 Флейгерті Марія.
204 Крочак Юрій•, Маргарита М.
206 Ґудз Іванна Н.
256 Недошитко Ольга.
261 Казацца Віктор•.
274 Темник Григорій•.
277 Балко Володимир.
304 Їскало Марія.
316 Мельник Олеся К., Юрків Павло.
350 Сломошинський Федір•.
356 Дуркалевич Олена.
367 Капітан Василь В., Фединишин Іван, Анна.
432 Кіпибіда Йосипина.
436 Кузьмяк Василь•.
457 Мосевич Люба.
458 Гарманська Євгенія Є.
470 Дмитраш Петро•
494 Шановський Данило•.
498 Бедзик Іван•.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
6 Сеньківська Софія А.
83 Качмарик Михайло•.
94 Зола Анна.
102 Краснинська Софія, Оленчук Іван•.
120 Козловський Едвард•.
126 Сусик Микола•.
142 Колодій Корнило•.
161 Роман Степанія., Савій Михайло•.
183 Балдвин Євфимія, Мараз Ольга Р. Т., Солодкий Павло•.
217 Ковба Вінкент•.
218 Білий Іван•.
220 Пітула-Перун Ольга.
221 Калин Анатоль•, Лесняк Іван М•., Рибка Ядвига, Федюк Ілько•, Катерина.
230 Іванюк Микола, Марлена; Фотюк Олена.
234 Гасюк Павло, Квасюк Михайло.
236 Страйвес Лена.
268 Катшак Зіна.
271 Місник Катерина, Романишин Анастасія.
316 Ендрюс Анна.
345 о. Антохій Микола.
356 Данків Іван, Ерна; Депа Михайло•, Дуркалевич Михайло•, Клюка Андрій, Марія; Королько Йосип•, Нацовська Олена.
375 Чорний Андрій•.
432 Коцко Роман•, Федорович Олкса.
469 Шафранюк Михайло, Ярослава.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА ЧАСТИННО ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
240 Басалик Дарія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
3 Кидон Дарія.
5 Давидів Тоня.
20 Рубаха Марія.
25 Манило Іван, д-р Романовський Леонід.
29 Малищак Йоисп•.
37 Бамбурак Анастасія, Сурмай Анна.
39 Міхновський Микола.
42 Ганьошин Михайло.
45 Ваврів Йосип, Шалай Михайло•.
47 Вайтгед Леслі Г•.
58 Кіман Юлія.
59 Волк Йосип.
76 Федик Василь.
93 Романів Дмитро.
100 Гуменюк Іван.
102 Лац Віктор, Ткачук Григорій.
104 Ватрал Іван•.
115 Диль Іван.
147 Лобас Катерина, Ярема Михайлина.
151 Фариняк Софія.
156 Чопик Петро.
165 Купа Степан.
194 Миськів Олександра.
206 Козубинськав Анастасія.
217 Кузь Михайло.
218 Корецький Іван•.
219 Бабенко Володимир.
230 Піпа Михайло.
234 Гринішак Михайло.
237 Івахів Марія.
240 Олексів Григорій.
251 Гринчук Марія.
266 Угрин Теодор.
276 Бізик Іван•.
292 Заяць Лаврентій.
316 Якимович Петро.
320 Івахів Розалія.
330 Копик Анна.
346 Гривко Іван.
349 Окопний Іван.
352 Пастушик Михайло.
361 Гной Роман.
364 Дацко Анна.
379 Пеленичка Андрій, Сачавська Пелагія.
395 Новосад Ірина.
399 Данилко Олександер•.
416 Баран Ростислав П.
422 Феснак Пелагія.
423 Данилко Олександер, Синило Михайло 2.
432 Біда Степа•.
448 Ріжок Ілько•.
464 Кеттела Михайло•.
471 Ріжок Ілько•.
495 Паньків Іван.

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
27 Ципцар Євстахій М.
50 Боївка Степан, Беверлі; Пахнюк Володимир.
70 Шеремета Ірина.
83 Кусин Степан.
173 Гарванко Марко М.
206 Джонсон Леонард.
233 Дейчаківський Микола С.
251 Романів Орест.
336 Татомир Анна.
346 Глоговський Ігор, Чопко Богдан.
349 Захарко Дарія А.
364 Фаріон Ірина.
387 Марроті Тома А.
465 Правдюк Аркадій.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
174 Романків Любомир Т•.
492 Шулякевич Богдан, Лідія.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
171 Ґиза Марія.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
22 Фідлер Анна.
36 Самсон Арвілла К.
45 Качай Віра.
51 Морозовський Карпо•, Степан•, Телма; Яценків Татьяна С.
66 Костик Іван.
78 Мартин Мирослав М•, Ясенчак Петро•.
94 Горак Адріян•, Казанівський Юрій•.
131 Косарчин Марта.
170 МекКенна Цецил П•.
240 Басалик Дарія, Думич Роман М•, Сохоцький Йосип О•., Люба.
270 Труш Катерина.
340 Карнейро-Мартінс Антін•, Хомик-Естебан Степан•.
384 Малієвський Павло•, Пасічник Павло•, Юрій•, Іванна, Людмила; Поліщук Іван•, Марія.
385 Пишко Петро.
399 Пилявка Теодор.
424 Шуміцька Анна Л.
465 Новоставський Микола•.
471 Мудрик Степан, Катерина.
491 Авраменко Василь•, Олексій В•., Ярослав•.
494 Барон Мервин І•., Гендерсон Іван М•., Демків Едвард В•., Інстенс Едгар І•., Курлій Роберт В•., Юрій Е•., Паламар Василь•, Равлюк Петро Е•., Скрипець Антін•.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
287 Ґиза Марія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
416 Баран Ростислав П.•

ЗАВВАГА: Зіркою (•) є позначені прізвища тих дорослих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

(Стан з 31 січня 1977 р.:)

Старий рід забез.	41
Кляса О	179
Кляса Т	2,410
Кляса W	11,762
Кляса Р 20	13,415
Кляса Е 20	9,868
Кляса Е 65	2,564
Кляса Р 65	1,678
Кляса DP 60	230
Кляса DP 65	602
Кляса ADD	6,154
Кляса Т 10	231
Кляса Т 5	50

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ

Кляса Р 20	417
Кляса Е 20	287
Кляса Р 65	14
Кляса Е 65	29
Разом:	49,931

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з 31 січня 1977 р.:)

Кляса 1-ша	438
Кляса 2-га	201

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса Е 18	3,980
Кляса Е 20	5,571
Кляса Е 65	302
Кляса Р 20	7,596
Кляса Р 65	125
Разом:	18,213

Мґр Люба Менжега обрана на третю каденцію головою УККА.Відділ Міннесота

У неділю 13-го лютого ц.р. відбулися Річні Загальні Збори членів організацій і платників Українського Народного Фонду Українського Конґресового Комітету Америки Відділ Міннесоти. Звіт з діяльности Управи склала мґр Люба Менжега і референти: організаційний — п-ні О.Амброзяк, культурно-освітній — В.Лісович, фінансовий — М.Каркоць, а також референт архіву — д-р С.Єрмоленко. За Контрольну комісію звітував А.Семенюк. Роботу Управи визнали доброю і по предкладенні Контрольної комісії уступаючій управі виявили довір'я і подяку за працю.

Збори пройшли досить активно. Головний наголос був на збільшення платників УНФонду через виділення збірщиків по церковних громадах, що й зроблено на зборах. В склад Управи УККА ввійшли: голова — мгр Люба Менжега, заступник — В.Станиславів, 2 заступник — В.Лісович, секретар — інж. А.Гноєвий, культурно-освітній референт — пані Міка Реймонд, організаційний референт — пані Оля Амброзяк, скарбник — М. Каркоць, пресовий референт — інж. В.Єрмоленко, референт архіву - д-р С.Єрмоленко; члени Управи: Марія Товстопят, Михайло Товстопят, Павло Воробій, Василь Пакуляк, Люба Левицька, Оленка Царегрaдська. Збірщик УНФонду — Степан Михайльонка; збірщики по церковних громадах: св. Константина — Дм.Татарин, св. Михаїла — М.Каркоць, св. Юрія — Марія Товстопят. Контрольна комісія: Антін Семенюк, Петро Ванаш, Дмитро Мандибур.

інж.Валентина Єрмолець

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ЛЮТОМУ 1977 Р.

П. Округа Ч. (осідок)	Кількість Відділів	Придбано чл. у лютому	Разом у 1977
Округи Пенсильвенії			
Філядельфія	39	52	72
Піттсбург	18	23	30
Шамокин	20	12	17
Аллентавн	11	3	3
Скрентон	9	1	1
Вілкс Бери	9	2	2
Разом:	106	93	125
Округа Мериленду			
Балтімор	9	1	2
Округи Ню Йорку			
Ню Йорк	34	10	36
Сиракюзи-Ютика	13	5	8
Рочестер	10	—	4
Трой	7	6	11
Боффало	9	—	3
Разом:	73	21	62
Округи Ню Джерзі			
Нюарк	22	11	20
Джерзі Ситі	11	6	14
Перт Амбой	12	5	6
Пассейк	7	9	11
Разом:	52	31	51

Округи Ілліной, Мичіген і Огайо			
Чікаго	34	37	44
Детройт	20	21	36
Клівленд	20	26	55
Янгставн	9	4	5
Разом:	83	88	140
Округи Нової Англії			
Ню Гейвен	19	10	14
Бостон	6	2	4
Вунсакет	6	2	5
Разом:	31	14	23
Округи Західніх Стейтів Америки			
Центральна	6	3	3
Міннеаполіс	7	2	2
Ст. Луїз	6	—	—
Разом:	19	5	5
Необ'єднані Відділи в ЗСА	20	5	5
Округи Канади			
Торонто	25	7	15
Монтреаль	10	7	12
Ніягара	9	5	6
Захід Канади	18	—	2
Разом:	62	19	35
РАЗОМ:	455	277	448

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 31грудня 1976 р.:)	23,019	58,526	6,184	87,729
Активні члени:				
(Приріст у січні 1977 р.:)				
Нові члени	58	96	17	171
Прийняті наново	12	39	3	54
Прийняті з перех. листами .	3	20	1	24
Зміни кляс забезпечення	5	6	—	11
Прийняті з Департ. Молоді	—	1	—	1
Разом:	78	162	21	261
(Убуток у січні 1977 р.:)				
Суспендовані члени	34	46	49	129
Відійшли з перех. листами ..	6	22	1	29
Зміни кляс забезпечення	6	6	—	12
Відійшли до дорослих	3	—	—	3
Померли	—	62	1	63
Вибрали грошові звороти ...	32	36	—	68
Відійшли з випл. п. сум заб.	41	33	—	74
Виплатили вповні вкладки забезпечення	21	45	—	66
Відійшли на част. випл. заб.	—	1	—	1
Відійшли на безпл. прод.заб.	—	—	—	—
Вигасла важність забезп.	—	1	-	1
Разом:	143	252	51	446
Члени які виплатили вкладки				
(Приріст у січні 1977 р.:)				
Виплачене забезпечення	21	46	—	67
На безпл. продовж. забез. .	7	15	—	22
Разом:	28	61	—	89
(Убуток у січні 1977 р.:)				
Померли	—	9	—	9
Вибрали готівку	8	11	—	19
Привернені в актив	3	15	—	18
Вигасло прод. забезп.	5	5	—	10
Разом:	16	40	—	56
Разом усіх членів УНСоюзу: з кінцем січня 1977 р.:	22,966	58,457	6,154	87,57/

УВАГА

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, . тут проголошені в рекордовому звіті за січень 1977 року суспендованими, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв за вийнятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж січня 1977 року взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН,
головний секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1977 Р.

Прибутки:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	396.38	148	277.86	312	166.48
2	283.50	149	183.32	313	70.39
3	217.15	150•	256.17	316	1,864.14
5	3,081.53	151	483.96	317	626.32
6	196.29	152	34.37	318	246.87
7•	389.86	154	25.02	319	124.03
8	2,702.64	155	1,790.19	320	2,378.40
9	236.92	156	898.02	321•	1,414.52
10	530.33	158	1,100.63	322	260.90
11	186.75	161	1,661.76	323	832.11
12	448.71	163	983.12	324	794.66
13	1,030.42	164	477.44	327	1,922.35
14	3,013.07	165•	501.02	330	543.83
16	599.68	167	213.12	331	314.17
17	682.36	168	457.66	332	338.36
18	199.36	169	225.45	333	305.03
19	468.47	170	1,539.06	334	918.75
20	1,281.13	171	1,401.91	335•	86.24
22	1,359.28	172	462.94	336	934.79
23	429.55	173	1,514.80	337	1,754.67
24	179.87	174	2,816.09	338	368.62
25	4,733.80	175	2,200.81	339	333.50
27	1,041.23	177	632.24	340	601.96
28	84.12	178	240.08	341	1,031.40
29	352.38	179	413.53	342•	517.65
30	162.74	180	636.75	343	709.15
31	86.43	182	518.38	344	440.21
32	1,012.86	183	868.62	345	1,245.91
33	336.89	184	1,144.24	346	1,394.58
34	815.32	185	21.86	347	687.65
35	717.80	190	19.51	348	1,243.46
36	405.14	191	2,688.37	349	882.43
37	1,568.46	192	471.40	350	1,429.19
38	304.70	193	12.48	351	83.45
39	2,223.50	194	1,875.58	352	1,057.75
41	40.70	195	9.97	354	441.89
42	4,190.38	196	14.80	355	399.44
43	233.21	200	959.25	356	561.95
45	1,300.33	201	80.63	357	39.53
		202•	12.98	360	1,508.07
47	2,238.72	204	3,936.03	361•	2,032.71
48	814.02	206	1,346.06	363	49.97
49	972.90	207	355.78	364	1,773.69
5o	649.55	209	281.96	367•	879.68
51	472.74	210	309.44	368	692.33
52•	379.89	211	278.46	369	153.97
53	1,016.78	213	717.42	370•	144.66
54	248.27	214	643.99	371	1,714.42
55	928.62	215	10.35	373•	754.66
56	722.85	216	3,149.29	375	2,489.12
57	865.93	217	1,349.50	379	4,326.12
58	890.53	218	475.40	382	202.36
59	1,029.80	220	1,224.26	383	584.17
62	152.03	221	4,213.87	385	1,695.00
63	2,129.36	222•	933.90	386	425.36
64	299.37	223	354.58	388	192.75
65	578.05	224	344.23	390•	54.02
67	336.47	225	4.22	394	140.12
68	278.03	228	131.24	395	381.78
69	249.25	230	1,263.61	404	15.23
70	809.42	233	1,885.30	406	555.87
72	21.75	234	861.53	409	179.32
73	316.46	235	860.42	413	143.09
74	35.95	236	403.89	416	476.20
75	986.83	237	788.60	417	170.89
76	1,583.55	238	1,621.44	418	992.97
77	54.19	239	678.02	421	125.61
78	602.97	240	3,212.35	422	931.45
81	225.29	241	182.93	424	911.17
82	26.13	242	630.46	426	20.66
83	1,749.47	243	488.24	429	81.34
84	93.72	244	5.28	430	4,297.56
85•	205.84	245	1,887.76	432	14,742.20
86	1,575.38	247•	647.25	433	230.65
87	198.69	248	52.38	434	2,077.24
88	1,649.42	253	183.43	435	117.98
90	398.30	254	1,070.23	438	132.39
91	399.76	256	482.09	441	715.02
92	35.33	258	159.92	443	35.11
93	479.35	259	465.31	446	139.23
94	4,276.89	260	93.83	448	717.71
97	179.92	261	673.26	450	1,106.92
98	66.02	263	18.41	452	776.72
99	191.35	264	87.39	453	22.43
100	311.85	265	144.92	455	595.98
101	151.31	266	2,046.67	457	366.41
102	1,821.85	268	782.52	458	1,386.38
103	168.63	270	924.93	460	1,197.01
104	585.82	272	302.26	462	419.17
105	576.71	275	135.32	463•	326.87
107	407.40	276	1.035.64	464	1,652.53
108	196.59	277	2,599.68	465	1,116.38
109	194.29	278	141.39	466	445.79
110	295.08	279	39.47	467	76.61
112	1,288.25	280	119.66	468•	966.94
113	531.16	281	1,024.00	469	1,389.47
114	2,607.35	282	154.75	470	111.10
116	741.70	283	232.75	472	1,644.30
119	230.85	284	242.17	473	1,742.66
120	986.29	285	622.50	474	245.95
121	967.59	286	460.33	475	211.50
122	69.67	287	1,376.61	476	134.89
123	549.88	288	950.92	477	326.14
124	169.18	289	492.14	478	447.64
125	1,142.24	290	326.98	479	282.09
126	290.00	291	603.11	480	300.84
128	487.95	292	3,786.99	481	641.78
130	807.41	293	2,183.03	484	2,522.97
131•	1,622.75	294•	32.24	485	163.36
132	108.90	295	1,380.18	487	205.18
133	477.14	296	278.84	488	453.37
134	589.98	297	95.17	489•	193.01
135	44.01	301	967.14	490	195.49
137	789.72	302	149.20	491•	95.91
138	65.24	303	1,015.74	492	596.88
140	221.81	305•	708.46	494	27.38
141•	27.70	306	126.24	496	171.75
142	342.85	307	1,033.47	498	588.50
143	210.76	308	14.99	503	280.78
144	297.62	309	61.80	504•	159.67
145	175.68	311	180.29	505	35.63

Вкладки зібрані в усіх клясах життьового забезпечення .... $ 286,147.75

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
2	9.20	142	4.40	318	12.20
3	22.00	149	29.05	320	121.95
6	31.20	155	29.25	322	9.20
7•	3.20	158	191.35	327	94.00
8	11.00	161	1.70	333	9.20
10	56.10	164	26.35	334	34.00
14	91.15	168	1.00	336	2.90
16	21.80	170	48.30	337	104.40
17	51.15	171	14.65	338	15.00
19	74.20	172	29.70	340	41.30
20	2.45	173	72.65	341	92.90
22	143.60	174	311.50	344	12.00
25	137.05	177	9.20	345	9.75
27	41.55	180	33.00	346	51.00
32	91.20	182	20.90	347	50.80
34	38.80	183	29.60	348	14.00
35	15.40	184	8.50	349	75.90
36	22.00	191	1.10	350	23.20
37	35.45	192	4.80	352	29.40
39	33.60	194	37.60	361•	9.20
42	165.60	200	5.60	367	28.95
43	11.00	204	131.60	368	11.00
45	43.60	206	20.85	371	27.80
47	168.85	209	28.40	373•	9.20
50	17.65	213	18.40	375	49.10
51	14.10	214	18.80	379	64.80
52•	21.60	216	12.20	383	4.80
55	39.10	220	20.55	385	124.05
59	18.45	221	153.20	386	24.80
62	3.30	230	11.75	388	5.65
64		233	158.80	395	80.20
64	6.10	234	31.35	397	15.20
68	2.95	237	26.20	406	9.20
70	11.00	238	25.00	416	54.05
75	24.20	239	19.90	418	106.00
76	53.00	240	153.15	421	4.80
78	20.55	241	30.60	422	9.20
81	9.20	242	5.35	424	69.30
83	84.40	243	21.40	430	278.05
86	42.00	245	33.75	432	294.50
88	24.25	247•	31.00	434	261.30
90	18.20	248	46.80	441	61.00
93	64.50	254	1.10	443	1.35
94	113.60	261	16.15	448	15.50
102	46.10	266	14.90	450	13.45
103	4.05	268	3.50	458	16.05
104	4.65	270	50.80	460	42.80
108	.85	277	219.20	462	61.40
110	78.00	278	5.35	464	24.35
114	19.90	281	68.20	465	4.05
116	14.90	282	5.65	468•	13.20
119	18.40	283	11.00	469	15.20
120	16.40	287	83.20	472	43.05
121	15.75	289	42.80	473	12.20
122	9.20	291	9.20	474	48.30
123	33.75	292	64.20	475	56.60
124	1.70	293	40.40	478	79.65
125	18.40	295	31.20	479	24.40
128	14.00	301	99.70	480	4.80
130	28.60	303	14.00	484	65.30
131•	27.85	305	100.10	485	4.80
133	78.45	307	58.60	487	11.00
137	15.20	309	4.25	491•	43.20
138	18.50	316	3.95	492•	42.25
140	9.20	317	480	498	5.90

Вкладки зібрані від членів в клясі Акцидентового забезпечення .... $ 8,298.70

ВИПЛАТА ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ У МІССЯЦІ СІЧНІ 1977 РОКУ

Відділ	Ім'я	Сума
3	Кидан Дороті	$ 1,000.00
5	Левенець Андрій	1,000.00
20	Крупка Текля	1,000.00
25	Денисюк Микола	500.00
29	Ґрін Сельвестер	1,000.00
29	Малищак Йосип	1,000.00
45	Ваврів Йосип	1,000.00
93	Романів Дмитро	500.00
102	Шиян Гелен	500.00
109	Команецький Андрій	1,000.00
131	Денисюк Микола	500.00
151	Фариняк Софія	500.00
169	Голлок Метро	1,000.00
178	Романець Василь	500.00
194	Миськів Олександра	500.00
200	Стаськів Марія	1,000.00
204	Падус Ольга	1,000.00
220	Ґізовський Іван	1,000.00
226	Іващенко Віталій	500.00
234	Гринішак Михайло	500.00
251	Гринчук Марія	500.00
254	Роман Петро	500.00
303	Машак Йосиф	2,000.00
303	Машак Йосиф	500.00
316	Майка Іван	500.00
316	Якимович Петро	1,000.00
320	Івахів Роза	750.00
330	Копек Анна	500.00
333	Потошнак Роза	500.00
336	Ґбур Йосип	500.00
346	Гривко Іван	2,000.00
363	Базів Іван	1,500.00
374	Ганчар Володимир	500.00
374	Ганчар Володимир	500.00
375	Шінок Гаррі	1,000.00
379	Сачавська Палагна	250.00
379	Пеленишка Андрій	500.00
434	Костецький К. Орест	500.00
434	Паркін Теодор Ф.	1,000.00
448	Різок Ілько	300.00
471	Різок Ілько	1,000.00
476	Драбіяк Казімірка	500.00

Разом: $ 32,300.00

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1977 РІК

Відділ	Ім'я	Сума
5	Сидор Марія	$ 30.00
39	Іванюк Михайло	30.00
63	Кухта Михайло	30.00
63	Кухта Іван	30.00
76	Галаєць Іван	30.00
78	Крожнуцька Галина	30.00
83	Хлібкевич Йосип	30.00
102	Вербінський Михайло	50.00
106	Іванків Семен	30.00
113	Батіс Палагія	30.00
121	Колангело Анна	30.00
121	Фатюк Галина	30.00
131	Вихрій Павло	30.00
133	Озібко Анна	30.00
133	Вовчук Михайло	30.00
133	Багній Антоніна	30.00
133	Кігічак Ольга	30.00
155	Датсківський Богдан	30.00
161	Стефанович Ізабель	70.00
168	Березовська Павліна	30.00
200	Васло Катерина	30.00
206	Чубай Йосип	30.00
223	Ваславський Михайло	30.00
259	Ґула Павлина	30.00
286	Шелак Перл	30.00
288	Гойсан Іван	30.00
292	Терлецький Василь	30.00
301	Галущак Антоній	30.00
336	Стахів Софія	30.00
367	Стеців Ярослава	30.00
369	Патер Катерина	30.00
432	Гірняк Марія	30.00
432	Кіпібіда Бронислав	30.00
432	Кіпібіда Йозефіна	30.00
434	Кальба Нестор	30.00
469	Чорномаз Марія	30.00

Разом: $ 1,140.00

ПРИБУТКИ ЗА СІЧЕНЬ 1977 РОКУ

Членські вкладки		$ 294,445.45
Відсотки від:		
Бондів		59,176.24
Гіпотечних позичок		17,898.83
Членських позичок		1,197.73
	Разом:	$ 78,272.80
Чинш від реальностей:		
Джерзі Ситі, Н. Дж.		1,000.00
	Разом:	$ 1,000.00
Прибутки реальности в Кергонксон, Н. Й.		16,271.73
Прибутки друкарні й книгарні		43,557.42
Звороти:		
Коштів книжок і друків		2.50
Грошевих зворотів		1,020.07
Податків від заморг. реальностей		6,871.65
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників		8,031.12
Канадських податків і пенсійних оплат працівників		5.25
Коштів телефонічних		6.52
Коштів друків і приборів		5.00
Дивіденди		6,072.39
	Разом:	$ 22,014.15
Інвестиції:		
Дозріло бондів		150.000.00
Сплачено гіпотечних позичок		61,632.57
Сплачено членських позичок		10,691.06
Сплачено позичку для УНКВМ		250,000.00
	Разом:	$ 472.323.63
Разом — прибутки за місяць січень 1977 р,		$ 927,885.53

ВИДАТКИ ЗА СІЧЕНЬ,1977 РОКУ

Виплати членам:		
грошеві звороти		18,503.22
Посмертні допомоги		32,300.00
За дозрілі вивінувальні грамоти		76,569.08
Вкладки за дітей, яких родичі померли		391.25
Допомоги з Фонду Братського		1,140.00
	Разом:	$ 128,903,55
Виплати на реальностях:		
Джерзі Ситі, Н. Дж.		3,004.91
	Разом:	$ 3,004.91
Видатки:		
На реальностях в Кергоксон, Н. Й.		21,455,68
Друкарні й книгарні		37,855.94
Організаційні видатки:		
Оголошення		2,075.20
Лікарські бадання нових членів		30.00
Винагорода обласних організаторів		950.00
Кошти подорожей обласних організаторів		370.87
Винагорода Відділових секретарів		68,217.16
Кошти обласних засідань		258.00
Винагорода організаторів		1,580.00
	Разом:	$ 73,481.23
Платні, забезпечення й податки:		
Канадські податки і пенсійні оплати працівників		12.72
Премії за шпитальне забез, працівників		6,610.17
Пенсійна оплата працівників		487.33
Платня головних урядовців		6,583.34
Платня працівників		19,636.04
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників		6,074.54
Канадські корпораційні податки		3,124.00
	Разом:	$ 42,528.14
„Свобода" за орган		23,600.00
Загальні адміністративні видатки:		
Вкладки до Братських Конгресів		110.00
Загальні канцелярійні видатки		373.96
Книжки і друки		38.95
Поштові оплати		780.00
Кошти друків і приборів		1,513.93
Обслуга машин		2.703.49
Телефон		1.048.97
Загальні кошти подорожей		436.38
Відсотки від закуплених бондів		3,148.79
Оплати до асекураційних урядів		65.00
Кошти актюарія і статистика		1,000.00
	Разом:	$ 11,219.47
Різні видатки:		
Виплати податків від заморг. реальностий		9,549.19
Стипендії		450.00
	Разом:	$ 9.999.19
Інвестиції:		
Закуплено електр. машин		1.00
Закуплено бондів		- 336,268.75
Уділено позички на підклад грамот		3,676.80
Піднесено вартість реальности		2,046.96
Уділено гіпотечні позички		9,252.06
	Разом:	$ 351,245.57
Разом видатки за січень 1977 року		703,293.68

ЗІЗТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

Готівка з кінцем грудня, 1976 р.:		$ 402,567.25
Прибутки за січень 1977 р.:		927,885.53
	Разом:	1,330,452.78
Видатки за січень 1977 р.:		703,293.68
Готівка з кінцем січня 1977 року:		$ 627,159.10

БАЛЯНС:

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ:	
Готівка	$ 627,159.10	Фонди:	
Бонди	27,202,867.88		
Уділи	526,814.29		
Гіпотечні позички	3,424,530.96	Забезпеченеві	$ 40,480,974.32
Позички на грамоти	535,336.91	Братські	273,775.18
Реальності	705,702.35	Сирітський	188,264.70
Друкарські і електр. машини	111,716.61	Захисту	263,804.75
Позичка для УНК Дому УНСоюзу	8,119,787.73	Наглої Потреби	47,096.88
Разом:	$ 41,253,915.83	Разом:	$ 41,253,915.83

УЛЯНА ДЯЧУК
головний касир

У пошані світлої пам'яті протоієрея о. Євгена Новицького

У четвер, 24-го червня м.р. українське суспільство в ЗСА і громада в Ню Йорку були потрясені вісткою, що помер після невилікувальної хвороби на вершку своїх розгорнених духово-творчих сил і діяльности, на 67-му році життя настоятель церкви св. Софії - Премудрости Божої в Байоні, Ню Джерзі, член Ради Метрополії Української Православної Церкви в ЗСА та одночасно член Консисторії і її господарський референт, довголітній член в декількох каденц'ях ЦУ ОДВУ, один з основоположників і надхненників 10-го Відділу ОДВУ — Ню Йорк, член Політичної Ради УККА та популярно знаний і шанований св. п. протоієрей о. Євген Новицький.

10-ий Відд л ОДВУ та І-ий Відділ Українського Золотого Хреста, замовили панахиду по Службі Божій у катедрі церкви св. Володимира при 160 Вест 82 вулиця, а по панахиді влаштували поминки у неділю 5-го грудня м.р. Посилений хор катедри під орудою диригента проф. В. П. Завітневича п днесено співав божественні мелодії. Особливо гарно хор заспівав пісню-молитву „Отче Наш" з солістом Ю. Федоровим.

Настоятель катедри св. Володимира, протоієрей о. Володимир Базилевськ и й закликав вірних помолитися за спокій душі бл. п. о. Є. Новицького.

І знову полинули благальн. і сповнені вдячністю мелодії церковного хору. Маса свічок в руках вірних засвідчували безсмертність духа Небіжчика та непроминальність його творчих чинів. Численна участь вірних соборницького складу обох віровизнань вказувала на пошану, любов та добру пам'ять про Неб жчика. Жалібним „Вічная Пам'ять" при похиле н и х прапорах закінчено панахиду.

Опісля присутніх запрошено до церковної залі на поминки. Місця за президіяльним столом зайняли протоієреї о.о. В. Базилевський, С. Непрель та представники ОДВУ, УЗХ і тих орган'зацій, в яких активно діяв св. п. о. Є. Новицький. Між ними були вдова по св. п. о. Є. Новицькому, паніматка Віра Яковлівна з сином Іваном та невісткою.

Громадські поминки відкрив вступним словом в імені ОДВУ, Українського Золотого Хреста і акад. Т-ва „Зарево" голова 10-го Відділу ОДВУ на Ню Йорк Р. І. Крупка, підкресливши вклад і заслуги Н.біжчика в ділянках ОУН, ОДВУ, УККА та в інших організаціях.

Настоятель православної катедри св. Володимира в Ню Йорку протоієрей о. В. Базилевський закликав усіх присутніх проспівати „Вічная пам'ять" і після цього виступив зі словом про Покійного, підкреслюючи його прикмети, як невсипущого душпастиря, українського патріота, зразкового громадянина і сім'янина.

Закінчив в н свою промову словами: „Я особисто завдячую о. Євгенові за те, що сьогодні я є між вами священиком, слугою Божим в українській громаді - парафії св. Володимира. Це мене вперше у житті, доки я ще не був священиком, представив о. Євген Владиці Мстиславові і скоро я був висвячений на священика. Втіхою і радістю було мени бути при церковному престолі собратом з о. Євгеном".

Стрижневим пунктом жалібної громадської урочистости був виступ колишнього політичного в'язня сталінського й гітлерівського режимів в Україні Петра Байбака. Темою його промови була „Духово-життьова візія о. Явгена Новицького". Промовець наголошував ролю і заслуги провідної верстви в Україні — будителів пров дників і реформаторів, які створили духово-інтелектуальну еліту в народі, до якої і належав св. п. о. Є. Новицький, як і його батько і брат.

Під час окупації західньо-українських земель совєтськими займанцями 1939 - 1941 рр., місцевий совєтофільський актив на Волині не відважився на донос на о. Євгена та його родину, що пояснювалося чеснотами та великим моральним авторитетом його особи й родини.

—Прибувши до ЗСА на початку 1950 р. о. Євген із запалом пірнув у вир громадського-політичного життя. Він був одним з найперших надхненників відновлення і активної ролі та діяльности 10-го Відділу ОДВУ на Ню Йокрк, автором, провідником і реалізатором л тературно-мистецьких вечорів. Націоналістичне середовище ОУН — ОДВУ вважало о. Євгена своїм улюбленим духовним капеляном. На різних форумах УККА, сприяння УНРаді, ОДВУ при відмінності своїх думок з іншими, він ум в конструктивно і компромісово прийти до творчого і позитивного висновку, згоди і дії. Закінчуючи промову, Петро Байбак сказав: Хай - же світлий образ о. Євгена, його апостолоподібні характер і вдача, його доконані за життя жнива і овочі для всіх нас будуть вічним вінком вдячности, а для вас дорога паніматко Віра Яковлівно з сином і невісткою хай будуть втіхою, розрадою і заплатою та послужать у вашому дальшому житті — гартом і моральним бальзамом".

Голова І-го Відділу Українського Золотого Хреста п-і Д Бойдуник накреслила сильветку з життя і д'яльности о. Євгена, підкреслюючи його небуденні риси і вклад у життя, як зразкового душпастиря, громадянина - соборника і політичного діяча.

З короткими виступами, присвяченими пам'яті о. Євгена промовляли: голова управи Союзу Ветеранів Українського Резиста н с у (СВУР) сотник Іларіон Поліщук, від Управи „Броди - Леви" Григорій Яремчук та від кола найближчих друзів і приятелів Покійного Ольга Заліско. Сотник Г. Поліщук підкреслив духову та історичну спадщину і її відбитку на формування світогляду і життьового кредо Покійного, що були зумовлені місцем народження Небіжчика у Торчині на волині, того прстору, що був овіяний історичними лицарськи м и легендами п р о когорти хмельничан, гайдамаччину та коліівяину.

З дуже цікавими споминами про вплив на світову політичну опінію для популяризації українс ь к о ї визвольної ідеї та самостійницько-державницьких аспірацій українського народу промовляв ред. Іван Світ, підкресливши виключно велику ролю, яку відіграла ОУН у всьому світі, а ОДВУ у ЗСА.

Поміж промовами виступила відома співачка Ганна Шерей, яка при компаньяменті Калини Чічки-Андрієнко, присвячу ю ч и пісню пам'яті о. Євгена, проспівала у відмінній гармонізації „Чуєш брате мій".

Поминки влаштува л а ближча землячка Покійного з Волині, член управи Світової Федерації українських Жіночих Об'єднань (СФУЖО) та член ЦУ УЗХ Раїса Куделя з групою жінок місцевої парафії.

Молитвою, що її виголосив протоієрей о. Сергій Непрель, закінчено цю небуденну жалобну урочистість.

Петро Трохименко

Тимко Бутрей...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

УНС в Бервіку, Па., як головою. Разом з ним до Управи були переобрані: Михайло Гентош — почесний голова, Йосип Чабан — заступник голови, Гелен Словік — секретар, Адольф Словік — касир та Іван Петрунцьо — організатор. Контрольна комісія: Йосип Сидор, Анна Снінська та Євген Янковський.

Збори, в яких взяли участь 17 представників Відділів УНС з Бервіку, Сентралії, Фреквіллу, Магоній Сити, МекАду, Майнерсвіллу і Ст. Клеру, відкрив і ними проводив голова Тимко Бутрей. Молитву і присягу вірности Прапорові провів Іван Петрунцьо. Після схвалення порядку нарад, звітування членів Управи започаткував коротким оглядом своєї діяльности голова Т. Бутрей. Він був у постійному контакті, особисто листовно і телефоном, зі секретарями Відділів, допомагаючи їм в організаційній роботі, активно допомагав в зорганізуванні і переведенні великого Фестивалю УНС в Шамокіні з нагоди 200- і 100-річчя в лютому минулого року, одержав окреме признання від місцевого Комітету 200-річчя Незалежности ЗСА за активну участь у святкуванні тієї великої річниці, використав багато інших нагод, включно з виборчою, для популяризації УНС та доброго імени українців.

Заступник голови Йосип Чабан зі свого боку допомагав в організаційних та братерських і суспільних активностях голові Бутреєві та секретарям Відділів у їх організаційній праці.

Скарбник Адольф Словік ствердив, що Комітет у звітовому часі не мав прибутків, за виїмком відсотків від ощадностей. Було 120.15 видатків і в касі тепер є 222.04 дол.

Організаційний референт Іван Петрунцьо доклалав усіх зусиль, щоб Округа виконала свою організаційну квоту і сам зорганізував 31 члена. В загальному Округа мала поважний організаційний успіх, здобувши 125 нових членів, отже тільки на п'ять членів менше, ніж передбачено в організаційній квоті (130 членів).

Йосип Сидор, звітуючи за Контрольну комісію, ствердив правильність діловодства та запропонував прийняти, з висловом довір'я, всі звіти, що й одноголосно схвалено після короткої дискусії над цими звітами. Також рішено вислати окремі листи з подякою для всіх активних учасників великого Фестивалю УНС в Шамокіні.

Головний предсідник Йосип Лисогір у своєму слові подав короткий огляд і загальну характеристику праці і успіхів цілого УНСоюзу в поодиноких ділянках його активностей в минулому році, гратулюючи Окрузі за зорганізування 125 нових членів. Він висловив подяку та признання Окрузі, її Управі та членам УНС за влаштування Фестивалю УНС з нагоди 200-річчя Незалежности ЗСА і 100-річчя українського поселення в Америці, а голові Округи, Тимкові Бутреєві, зокрема погратулював за його знамениті публічні зв'язки в його місті Бервіку в користь українців, що включало також його активну участь у виборчій кампанія Теда Стубана, який був обраний до стейтової легіслятури. Й. Лисогір в дальшому поінформував про заплановані і готові та апробовані вже дуже вартісні і корисні для членів три нові роли забезпечення, які будуть введені в життя вже з початком квітня ц.р. та про які секретарі всіх Відділів одержать основні інформації вже з кінцем цього місяця.

Після короткої дискусії над словом головного предсідника та рішення відбути чергові збори в тому самому місці 2-го жовтня ц.р., збори закінчено молитвою, яку провів Іван Петрунцьо. Опісля була спільна перекуска, яку приготовила пані Чабан з 242-го Відділу УНС

ШЕВЧЕНКО І СУЧАСНІСТЬ

(Продовження зі стор. 2-ої)

аспекті виявляється історіотворча роля духовної спадщини Шевченка в українському історичному процесі.

Як відзначив І.Франко, Шевченкова творчість змістом і формою була революційним переворотом в українській поезії і визначила дальші шляхи розвитку української літератури. Невелика книга ,,Кобзар'' являє собою цілу епоху в історії духовного розвитку українського народу. А в промові на вечорі в честь Шевченка 1903 року Франко сказав: ,,Він досі не стратив для нас живої сили; його поезія не пережилася, не вичерпала свого животворного змісту, не перестала...давати відповідь на важні і болючі питання нашого часу''.

У цих словах розкривається ще одна риса геніяльного обдарування Шевченка, як поета-пророка: його творчість не підвладна часові. Своїм глибоким змістом і своєю символікою вона говорить не лише про часи минулого століття, коли жив і творив Шевченко - вона промовляє і про наш час, розриває завісу народного життя нашого часу, очищає його від фальшивих слів і наліпок та говорить правду про нашу сучасність глибше і виразніше, ніж багато наших сучасників.

,,Нам треба голосу Тараса'', — писав недавно один наш сучасник, мабуть відчуваючи, якими слабими голосами говорять сучасні поети про болючі питання нашого часу. На щастя ми маємо безсмертного Тараса, голос якого проривається в рядках поезій кращих його ідейних послідовників і який гримить безпосередньо з його ,,Кобзаря'' про ці болючі питання нашого часу. Заповіти Шевченка і його заклики співзвучні волелюбним і гуманним пориванням нашої доби. Шевченківські дні є для українського народу і нинішніх борців за людські права і волю України не лише виявом шани до видатної і заслуженої постаті нашого минулого, — а його творчість має для сучасників не лише історико-пізнавальну і літературно-естетичну вартість і значення. Духовний образ Тараса є приявним і в нашому часі. Є підстави сказати більше: з бігом часу все глибше розкривається глибинний духовний зміст його поезії: з кожною новою добою і новим поколінням національний геній Шевченка все могутніше розгортає свої крила, окрилюючи і пориваючи до боротьби за здійснення українських і загальнолюдських ідеалів. Шевченко був і лишається вічно живим нашим сучасником.

(Продовження буде)

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, а нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими,
що в понеділок, 7-го березня 1977 року,
на 79-му році життя, відійшла від нас
наша Дорогенька МАМА і БАБУНЯ

бл. п.
СОФІЯ ДЕЙНЕКА

ПАНАХИДА — в середу, 9-го березня, 1977 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Koshek Funeral Home, Trenton, N.J.
ПОХОРОН в четвер, 10-го березня 1977 р. в церкві св. Юрія в в Трентоні, Н. Дж., а опісля на Український Православний цвинтар в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:
син — ВІКТОР з родиною
дочка — ЮЛЯ
син — РОМАН з Родиною
дочка — ТАМАРА

Замість квітів на могилу нашого Незабутнього ЮЗКА
бл. п. о. крилошанина **Йосифа Чайковського**
на Патріярший Фонд складають:

Д-р Ярослав і д-р Рута Рожанковські, Бостон, Масс.	$50.00
Д-р Ярослав і д-р Дарія Миндюки, Нюарк, Н. Дж.	$50.00

НА ФОНД БЛАЖЕННІШОГО ПАТРІЯРХА ЙОСИФА І
складаю 120.00 долярів
в Пам'ять Покійних моїх Приятелів:
пані БАНАХ, бувшої учительки в Сокалі,
мгра М. ГУДЯ,
д-ра ЮЛІЯНА НОВИЦЬКОГО,
СЛАВЦІ і МИКОЛИ ЗАХАРЯСЕВИЧІВ,
ЛЮБИ і СТАХА КОВЧІВ,
ЛЮБЦІ з МАЦКАВИЧІВ-ТАРНОВЕЦЬКОЇ,
МИРОСЯ КІНДРАТА,
ДЗЮНІ ОНИШКЕВИЧ.

335 Схід 6-та вул.
Ню Йорк, Н. Й. 10003 — АНТОНІНА ЗВАДЮК

Ділимося сумною вісткою з Рідними та Знайомими,
що 13-го лютого 1977 р. відійшов у Вічність,
наш Невіджалуваний СИН, МУЖ, БАТЬКО і БРАТ, на 75-му році життя в Катовицях, Польща

Проф. МИКОЛА КРУЧОВИЙ

нар. в с. Березовиця Велика, похоронений в Кракові.
Осиротив:
дружину ЯНКУ та дочку МИРОСЛАВУ в Польщі
маму КСЕНЮ в Україні
братів:
ВОЛОДИМИРА з дружиною АНАСТАЗІЄЮ, дітьми і внуками
ЮЛІЯНА з дружиною АЛЕКСАНДРОЮ, дітьми та внуками
РОМАНА з дружиною АННОЮ та дітьми в Україні
сестер:
МАРІЮ АБРАМЮК з дітьми і внуками
ОЛЬГУ ДЕМКІВ з мужем Евгеном, дітьми та внуками

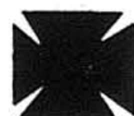

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що в суботу, 5-го березня 1977 р. в Монтреалі, Канада, по тяжкій недузі,
з Волі Всевишнього відійшов у вічність на 79-му році життя,

бл. п.
ДАНИЛО МАЦЕЛЮХ

брат Покійного о. крилошанина Евгена Мацелюха, учасник Визвольних Змагань на Рідних Землях і визначний громадський діяч в Монтреалі.
Залишив у глибокому смутку:
дружину — СОФІЮ
сина — ВОЛОДИМИРА з Родиною
Родину ҐАВЛІЧІВ, Друзів і Співпрацівників на народній ниві в Канаді.
ПОХОРОНИ відбудуться в середу, 9-го березня 1977 р. з церкви св. Михаїла в Монтреалі.
Горем прибиті:
Родина в Америці —
СОФІЯ МАЦЕЛЮХ — братова
о. д-р ВОЛОДИМИР ҐАВЛІЧ — сестрінок
СУЛЖИНСЬКІ, ЖУКИ, КОТЛЯРЧУКИ і КОМАРНИЦЬКІ — братанці з Родинами
і Родина в Україні

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ НЕВІДЖАЛУВАНОЇ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

св. п.

Д-ра ОМЕЛЯНА ЛЕБЕДОВИЧА

буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ з ПАНАХИДОЮ
в церкві св. Івана Хрестителя в Детройті, Міш.
у вівторок, дня 15-го березня 1977 р., о год. 8:30 рано.

Просимо про ласкаві молитви в намірені нашого Незабутнього Покійного.
Дружина КСЕНЯ
з донями ЛІДІЄЮ і СВІТЛЯНОЮ
з синами МІЛЯСОМ, ВІКТОРОМ і ОЛЕГОМ
та іхніми Родинами

РЯТІВНА КУРКА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

налу. Але тут він господар, готовий кожної хвилі відповісти на професорові запитання.

Ознайомившися з історією хвороби, професор дав папери сестрі Марфі, а сам підійшов до мене ближче й відкинув ковдру. Він обмацав мене з голови до ніг покректував, насупився і кілька разів запитливо подивився на лікаря Ахундова, але не сказав нічого, поки не кінчив огляд. Лікар Ахундов непомітно наближався до професора.

—У цього козака черевний тиф, — прорік професор. — Його організм виснажений до неможливого. Підтримуйте курячим бульйоном. А ти тримайся, козаче, — звернувся до мене професор. — Серце міцне, одужаєш. А де я руки помию? — запитав він сестру Марфу.

Професор полетів собі до Ростова ні клятий, ні м'ятий. А в нашій лікарні вчинився справжнісенький рейвах. Лікар Ахундов накинувся на сестру Марфу, закидаючи їй зневагу до свого безпосереднього начальника. Яке вона мала право звертатися до професора без його, Ахундової згоди? Сестра Марфа виправдувалась, як могла. Сперечались вони головним чином у лікаревому кабінеті, а санітарки підслуховували й про все переповідали хворим.

Я бачив, що сестра Марха почувала себе певною. І радою за мене. Лікар Ахундов змінив усі ліки. Мені вже не давали ні хініну, ні акрихіну. Ковтав якісь інші порошки на підтримку серця і зменшення головних болів.

Головне ж, що мене годуватимуть курячою юшкою. Такого дива в лікарні ще не траплялось. Хворих годували тими стравами, на які можна було дістати харчових продуктів. Це були головним чином крупи й городина, та іноді воловина, хоч з м'ясом було тугувато. Не завжди щастило трестівським агентам постачання обмінити рибу на м'ясо. Але траплялось. Тоді дещо перепадало й хворим.

Справа курячої юшки цілковито залежала від меткого, із швидкими очима завідувача господарством і комірника аварця Шалієва. Це, мабуть, був єдиний дагестанець, котрий не носив папахи, бурки й кінжала. Одягався Шадієв по-европейському. Звичайна сорочка з відкладним ковнірцем, верхні два ґудзики не застібались ніколи, з щілини вибивався жмут чорного кучерявого волосся. Поверх сорочки потертий піджачок. В обидвох зовнішніх кишенях завжди повно паперів. Там певне містилася вся його канцелярія. Та Шадієв канцелярії й не потребував. Він мав голову там, де їй належалось бути. Ніколи й нічого не забував. Тоді я ще мало його знав, але пізніше навіть заприятелювали. Власне наше знайомство почалося з того часу, як він дістав від нашої головної куховарки Паші доручення купити курку. Дізнавшися, кого це збираються годувати нечуваною в практиці лікарні стравою, Шадієв прийшов до мене, уважно оглянув мене й сказав:

— Канешно тебе нужна курица. Без курица ти памрош. І я тебе курица севодна привезу.

У тому ніхто не мав сумніву. Шадієв слів на вітер не кидав. Його вдачу знали добре не тільки всі службовці лікарні, але й ті хворі, що вже довший час лежать у цьому, не надто привабливому закладі.

Одначе, того дня Шадієв курки не привіз. Як він мені казав, на базарі курей ніхто не продає. Адже курка несе або буде нести крашанки. То хто ж сам собі ворог?

Повернувся й другого дня з базару Шадієв без курки. Почувався він так, ніби упіймався на тому, що в сліпого старця хотів украсти копійку. Невиконана обіцянка йому здавалась гірше злодійства.

Зате третє базарювання було успішне. Зраділий Шадієв просто з двору влетів до нашої палати з рудою куркою, тримаючи її поперед себе обома руками.

— Видиш? — піднісши курку вище себе, урочисто запитав мене. — Шадієв нікогда не врал.

Від нової думки у нього в чорних очах блиснули вогники.

— А знаєш, курица требуєт хорошово віна. Много тебє піть нелзя. А бутилку можна. Я принесу.

Він пішов до кухні. А за якийсь час поставив до моєї шафки пляшку вина.

Шадієв помилився. Те, що мені дісталося від курки, вина не потребувало. Я отримав кухлик каламутної теплої рідини, на смак приємної. Від юшки пахло курятиною. Сьорбав я поволі, боючись, що ця життєдайна рідина може кінчитись. І вона справді кінчилась.

Ні про які більше курячі бульйони розмов у лікарні не виникало. Та й навіщо? Мені було досить і того кіхлика, що я спожив. Я почав одужувати навдивовижу швидко. Невдовзі міг їсти що завгодно. Вірніше, не міг не їсти хоч що-будь. І надійшов той день, коли мене виписали з лікарні. Два десятки кілометрів долав цілих два дні. Одначе якось доволікся додому, до свого промислу й звільнив свого тимчасового заступника. Уже в усьому й скрізь відчувалась осінь. Майже щодня докучали скажені вітри. Біснувалося море, женучи чорні хвилі з білими гребнями трохи не під самий поріг мого житла. День і ніч перегукувались птахи, що ключами тягнулися через море. І все мене радувало. Я бачив навколо себе життя. І відчував себе живою людиною.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

МОСКВА БОЇТЬСЯ...

(Продовження зі стор. 1-ої)

вони виявляють свою допомогу головно в побутовому напрямку, дають і моральну допомогу. Хоча б пригадати того Василика, про якого була мова. Ми довідалися про цю справу від чужої жінки, що нам телефонувала з тієї сибірської місцевости, просила прислати Василикові адвоката. На жаль, ми не могли знайти адвоката, який хотів би вибиратися в ту далеку дорогу, хоч ми йому платили кошти подорожі й зготовили передачу для в'язня. Звичайно тим, що виходять з тюрм та таборів, виплачують з фонду Солженіцина 150 рублів, їм висилають продукти, теплий одяг, книжки. В столиці є люди, що адоптують засланих і постійно ними опікуються, пишуть їм листи, полагоджують для них різні справи. Гроші на ці потреби не йшли тільки з фонду Солженіцина, у самій Москві та в інших місцевостях збирають на такі цілі гроші, одяг, книги тощо.

Запит: Чи існують ,,мертві'' табори, такі, які існували після Другої світової війни, звідкіля не можна було писати й куди не було жадного контакту зі зовні?

Л.Алєксєєва: Ми в Москві таборів як пермських та мордовських не знаємо. Але для нас загадкове те, де поділися арештовані з Новочеркаську, де відбулися великі заворушення під час Хрущова. Де поділися матроси з корабля, який збирався втікати до Швеції? Якщо ці люди десь ділися, то досі ніхто про них не чув. Отже повинні ще табори існувати.

Запит: А що Ви знаєте про активних учасників збройної боротьби проти совєтської влади? Я маю на увазі бійців УПА та аналогічних бійців з балтійських країн.

Л.Алєксєєва: Вони або повмирали в таборах, або саме тепер їм кінчається 25 або 30—літній строк і вони виходять на волю. До них можна зарахувати також відомих українок К.Зарицьку, Д.Гусяк, Г.Дидик, що вернулися жити в Україну.

Запит: Вам напевно відомо, що політичних в'язнів возять з таборів в рідні міста, де їх тримають в тюрмах КҐБ і пробують ,,перевиховати'', перевірити, чи вони в таборах навернулися на ,,правильну путь'', що звичайно не вдається. Вертаючися в табори, їх по етапах особливо шиканують, вони стають жертвами кримінальних злочинців, що їх обкрадають, побивають, тощо. Чи це широко практикується в Союзі?

Л.Алєксєєва: На мою думку, російських в'язнів не возять в рідні міста, хіба в обласні чи районні центри для таких цілей. КҐБ окремих республік хоче відвідинами в таборах та привоженням в тюрми рідних міст показати, що це в'язні, які підлягають компетенції КҐБ окремих республік. Що їх повороти такі важкі, це ,,нормальне'' явище при етапуванні, коли в'язні совісти попадають в довкілля кримінальників. Ми знаємо ці проблеми у зв'язку з тим, що в'язень совісти воліє бути суджений як державний злочинець і попасти в табір строгого режиму, але між політичних в'язнів, аніж за статтею 190, що означає коротший строк і легшу форму табору, але де він попадає між кримінальних злочинців. Власті звичайно ізолюють в'язнів совісти від кримінальних злочинців, бо бояться впливу політичних на кримінальних в'язнів. З другого боку треба зрозуміти, що не всі в'язні суджені за кримінальними статтями — справді злочинці. Між ними бувають люди, що не з власної провини попали в конфлікт з законом, або стали жертвою начальства, що свої провини спихає на підчинені кадри.

Запит: Чи Вам щось відомо про підпільну Унійтську Церкву? Чи чули про якийсь українсько-католицький самвидав?

Л.Алєксєєва: Я знаю поодинокі факти, коли видатні українські дисиденти своїх дітей давали хрестити уніятським священикам, знаю, що такі священики діють в підпіллі. Але з відомих причин не можу Вам називати ні прізвищ ні фактів.

Запит: Чим Ви вияснюєте таку активну самвидатну діяльність римокатоликів в Литві?

Л.Алєксєєва: В Литві надзвичайне положення — там дуже буйно розвивається національне і релігійне відродження. Я сама їздила в осени 76р. по Литві й пережила вперше в житті масову участь населення, головно молодої генерації, в церковному житті. Національне й релігійне відродження там дуже сильно переплетене, і це дає колам, що видають самвидав, велику опору.

Запит: Чи Вам відома також подібна російська православна неофіційна самвидавна діяльність?

Л.Алєксєєва: Релігійний самвидав є також в Росії, де можна так само спостерігати релігійне відродження, головно серед московської інтелігенції. Воно вже, наприклад, на денному порядку, що люди дають себе в дорослому віці охрещувати, відвідують церкви. В кого то щире; в кого то данина моди. Ці миряни зпоміж інтеліґенції творять також релігійну літературу, яка входить в релігійний самвидав. Вони стараються осмислити ролю й положення церкви в сучасному совєтському суспільстві тощо.

Запит: Як ставляться офіційні православні кола до проблем релігійного відродження, а також до проблем зліквідованої Уніятської Церкви?

Л.Алєксєєва: Офіційна церква працює рука в руку з властями. Теоретично вона це обґрунтовує засадою, що власть від Бога, а церква має єдине завдання спасати душі. Коли священики не заступають таке становище, коли в них виявляються симпатії до нових відродженецьких течій, то їх відділюють від церковного життя, посилають на пенсію тощо. Щодо зліквідованої Уніятської Церкви, то наставлення офіційних православних кіл в цьому відношенні зовсім негативне. З цієї сторони немає чого очікувати якоїсь зміни становища.

,,Сучасність'': Ми Вам щиро дякуємо за цю розмову!

Відень 24 лютого 1977р.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 12-го БЕРЕЗНЯ 1977 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя 270 Відд. о год. 7-ій веч. в УНДомі. Проситься прибути і вирівняти чл. вкладки. Управа Відділу на 1977 р.: А. Струк, пред., В. Бутковський заст. предс., С. Островський, фін. секр., П. А. Роік, заст. фін. секр., В. Карий, Т. Бойко, Л. Ляхоцька — К. Комісія. С. Островський, П. Роік, А. Струк — організатори членів, представники до УККА і Надгудсонської Округи УНС. — В. Бутковський, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 13-го БЕРЕЗНЯ 1977 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Збори С-ви Пресв. Богородиці 36-ий Відд. о год. 2-ій по пол. в Укр.-Амер. Клюбі при 292 Гадсон Авеню. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — Стелла Гошовська, Марія Ковальчук, Параска Демянів.

ОМАГА, Небраска. — Річні загальні збори Т-ва Карпати 356 Відд. о год. 2-ій по пол. в церковній домівці. На порядку: звіти Управи та вибір нової Управи на 1977 рік. Проситься вл. прибути. — М. Депа, гол., О. Продивус, секр., М. Воробець, касир.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. *Місячні збори Т-ва Запор. Січ* 367 Відд. о год. 1:30 по пол. в Укр.-Амер. Клюбі. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — П. Дзюба, гол., М. Лилак, кас., В. Попович, секр.

ГАМТРАМК, Міш. Квартальні збори Т-ва ім. М. Шашкевича 94 Відд. о год. 2-ій по пол. в Укр.-Дем. Клюбі під ч. 2376. Проситься вирівняти чл. вкладки. — М. Борискевич, рек. сек.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. *Загальні річні збори Б-ва св. Михаїла* 209 Відд. о год. 5-ій по пол. в Укр. Гор. Клюбі при 728 Roosevelt Ave. На порядку: звіти Управи, вибір нової на 1977 рік та плян праці на майбутнє. Проситься чл. прибути. — І. Кушнір, гол., С. Матлага, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Поступовий Клюб 70 Відділ о год. 3-ій по пол. в залі УНДому при Фліт Стріт. Проситься чл. прибути і вплатити належні вкладки. — І. Патуляк, предс., М. Шеремета, секр.

ІСТОН, Па. Річні збори Т-ва ім. Е. Коновальця, 438 Відд. о год. 1 по пол. в залі Укр. Клюбу при 706 Іст вул. в Істоні. На порядку: звіти, дискусія і вибір Управи та К. Комісії на 1977 рік. У нарадах візьме участь голова Лігай Велійської Округи головна радна АННА ГАРАС. — Управа Відділу.

Комісія людських прав при ОН відмовляється перевірити ситуацію в Уґанді

Лондон. — Британській міністер закордонних справ Дейвид Овен повідомив у середу, 2-го березня, що Комісія людських прав при Об'єднаних Націях малою кількістю голосів відкинула пропозицію британської делеґації на конференцію цієї Комісії в Жиневі, щоб відбулася інвестиґація стану людських прав у африканській державі Уґанді, зокрема тепер, коли виринули закиди, що уґандський президент Іді Амін наказав вбити трьох політичних противників, двох членів кабінету та архиєпископа Англіканської Церкви. Міністер Овен також сказав, що поширюються вістки, що Амін поступово винищує два християнські племена, Лянґо і Ачолі, бо вважає, що вони загрожують його пануванню. Британський міністер закордонних справ заявив, що не зважаючи на те, що Комісія людських прав при ОН відкинула пропозицію перевірити людські права в Уґанді, Лондон не відступить своєї вимоги і видвигне цю справу ,,на ширшому форумі", правдоподібно в Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ТАРЗАН, Ч. 7715. — Тарзан і майор

Ніколи не погоджуся на вбивання подорожніх, Ель Шімале, ти грабіжнику!!
Побачимо!

Ти відведи цього невдячника до тюрми!... Завтра попробуємо змінити його насталення!
От, добре, що знову не впізнали...

Тихо, майоре! Я стояв коло вікна і чув цілу розмову... Я Ваш друг!
Боже мій!